

Ruh ve Madde

Metapsizik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Cilt: 18, Sayı 207, Nisan 1977

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Mddr :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme. Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBÜL.
Abone creti : Yıllık 90 TL.
Telefon: 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Bası, Kapak : TAŐ Matbaası (Tel.: 22 92 72), Cilt : ÇINAR Mcellthanesi

Sevgili Okuyucular

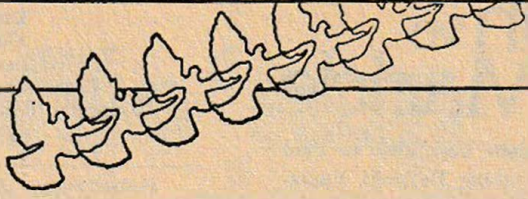
Ruhuluğun, gerçek hedefinin herkesce anlaşılır hale gelebilmesi için Ruh ve Madde Dergisi, uzun yıllar boyu, her olanağını kullanarak açıklayıcı bilgiler vermiştir. Bu vericilik devi, bize göre, yeterli değildir. Bu nedenle Kitap Yayınlarımızı «Ruhuluğun Temel Bilgileri» yönünde yeniden gzdem geçirdik ve yarım düzine kitabı basılmak üzere hazırladık. Bunların ilki «Ruh ve Kinat» isimli ünlü yapıttır, nefis bir özetidir. Dil bakımından sadeleştirilip açıklayıcı kelimeler dizini eklenmiştir. zetleme işini Derneğimiz yeleri başardılar.

Bunların yanı sıra Psikik Araştırmalar, Ufo'loji ve Bio-Astronomi dallarında hazırlanmakta olan altı kitap daha vardır. En yeni bilgileri içeren bu yapıtları sizlere ulaştırmak için Dernek yeleri kardeşleriniz, bütün güçlerini dev Őuuru ile ortaya koymuş durumdadırlar.

İnsanlığın ulaşabileceği ya da ulaşma kaderiyle bağlı, dünya için en yüksek realitelerden bir RUHULUKTUR. RUHÇULUK VE EVRENSEL ZEKLAR Dünya Biimlendiğinden buyana, ilk ilhamla birlikte, iştirk halinde bir TEKÂMÜL SÜRECİNE bağlı olarak CANLILARI GELİŐ. TİRİYORLAR. RUHSAL İDARE SİSTEMİ'nin kontrolnda olan Dünya Tekâmül'nde, her ne var ise ve her ne oluyor- sa, YÜKSEK İYİLİĞE YÖNELİKTİR.

Selm ve Sevgiler

E. ARIKDAL

Tekrar Doğuş

(Reenkarnasyon)

● Metapsişik Derneği Konferanslarından ●

Reenkarnasyon deyimini fransızcada: «Tekrar doğmak, tekrar bedenlenmek» anlamına gelir. Şu mânada ki, canlı olan bir varlığın, canlılığını belirttiği fizik ortam içinde sayısı bilinmeyecek kereler bağlanması demektir. Bu târiften de anlaşılacağı gibi reenkarnasyon sadece insana has bir şey değildir. Fizik bir ortamla derin bir ilişki içine girmek anlamında reenkarnasyon, bir virüsten insana kadar bütün canlıları içine alır.

Özellikle, fizik âlemde devam etmekte olan tekâmül için en esaslı mekanizma, tekrar doğuş mekanizmasıdır. Yani reenkarnasyonsuz bir tekâmülün bizler için anlaşılması mümkün değildir. Fizik bir ortamla (yukarıda anlatmaya çalıştığımız şekilde) irtibat kurulmadan tekâmüllü gerçekleştirmek (tatbikat olarak) mümkün değildir. Nazarî olarak fizik âlem hakkında insanın bilgisi olabilir ama, amelî olarak olmaz. Beden'ini terkeden bir insan, ruhi âleme geçtikten sonra da elbette ki, araştırmasına bilgi edinmeye ve oradaki astral tecrübelere de devam edecektir. Fakat bu hiç bir zaman nazarî olarak bir san'at öğrenen bir kimsenin pratik olarak da o san'atı öğrenmiştir, anlamına gelmez. Dünya, bizim atelyemizdir. Nazarî olarak bize öğretilenleri, yer yüzünde tatbik etmek suretiyle, öğrenmiş ve o günü kendimize mal etmiş oluruz. Nazarî bilgi, tahkik edilmemiş bilgidir. Nazariyeyi doğrulamanız için onu

tatbik alanına sokmanız lazımdır. Uygulama alanında size, nazariyeyi doğrulayacak veriler geliyorsa, o nazariye doğrudur. İşte reenkarnasyon hâdisesi de bu mekanizmaya benzer tarzda çalışıyor. Varlıkları eğiten, evrensel bir usuldür. Yani kâinatın hiç bir noktasında reenkarnasyon kanununa uymayacak bir rûçhaniyete ulaşmış bir tek yaratık bile yoktur...

O halde, nerede bir tekâmül hâdisesi var, orada aynı zamanda bir tekrar bedenlenme hâdisesi var demektir. Klâsik anlamda reenkarnasyon, gerçekten, ruhun bir organizmada tezahür etmesi anlamına gelir. Halbuki, bu, oldukça sınırlı bir reenkarnasyon hâdisesidir ve yaşamakta olan (yani canlı) bir varlığın daha sür'atle tekâmül etmesine de yardımcı olamaz. Reenkarnasyon oldukça çok yönlü bir hâdisedir. Yani bir varlığın tekrar yer yüzüne doğması, bir organizma ile sıkı bir iş birliği içerisine girmesi kolay kolay tekrar edilebilen bir hâdise değildir. Yani bir insan bedenle olan ilişkisini kestikten sonra hemen bir başka bedenle ilişki kuracak değildir. Yaşamakta olan bizler anlamalı ve idrâk etmeliyiz ki, bizim yer yüzünde mevcut olmamız, doğmuş olmamız, bize verilmiş olan çok büyük bir nimettir. Pek çok varlık, çeşitli sebeplerden dolayı, büyük bir arzu ve ihtiyaç içinde bulunmasına rağmen, bir bedenle (fiziksel) irtibat kurabilmek için uzun zamanlardanberi beklemek-

tedir. Fakat çoğu kez elimize geçmiş olan bu yaşama imkânının kıymetini bilmeyiz ve onu beş kuruşa değişiveririz.

Tekâmül, genel ve sürekli olduğu için, bütün canlılar skalasında bedenlenme hâdisedisi de mevcuttur. Yani, bir hayvan da, bir bitki de, bir amip te, bir virüs te tekrar bedenlenebilir. Bunların süresi, genişliği, ve yeni bedenle olan ilişki nitelikleri oldukça karmaşıktır. Yani biyoloji veya zoolojideki fonksiyonel çalışma sistemine göre, (veya dış görünüş sistemine göre) yapılmış olan biyolojik sıralanmalar ile, onlara bağlı olan varlıkların (tekâmül) sıralanmaları birbirine bağlı değildir. İnsanların enkarnasyon ortalamaları da aşağı yukarı buna benzer safhalar gösteriyor. Yani, ırklara göre mi insanları ayıracağız? İnsan dünyayı en son beyaz insan olarak mı doğar? Tunç derili mi, yoksa sarı derili mi doğar? Yoksa kafa taslarına göre bir sıralama mı yapılacaktır? Hiç belli değil. Örneğin, bundan evvel bir beyazdınız, daha sonra da bir hintli olabilirsiniz. O halde bizim dış, biyolojik görüntümüz, ruhi tekâmül bakımından bize bir ölçü teşkil etmez. Bizim beden seçiş mekanizmamızı aydın eden hususlara daha ileride değineceğiz.

Bir tekâmül süreci (vetiresi) olarak tekrar bedenlenmemizin zarureti; tecrübe, görgü, sınanma ve tekâmül ihtiyacının tatminidir. Çünkü, tek bir hayatın insana, hayat hakkında ancak tek bir hayatlık bilgiyi verdiğini gayet iyi biliyoruz. Hayat okulunun dersleri o kadar geniş tatbik edilecek o kadar çok konusu var ki, ve gerçekten bunu ikmâl edip, oradan bir diploma almanın zarureti düşünülürse, gerçekten anlarsız.

Reenkarnasyon'a genellikle en büyük itiraz dinlerden gelir. Bunun birinci sebebi; reenkarnasyonla ilgili dini metinlerin cahillik nedeniyle yorumlanamamış olması veya bazı açık âyetlerin dinlerden ihraç edilmiş olmasıdır. Örneğin: İznik konsili dört incile karar verdiği zaman elde yüzden fazla İncil vardı. Buna karar verirken İncil'in bazı yerlerini de hizmetmek zorunda kalmışlardı. Çünkü bulunan Qumran Metinlerinde (Ölü deniz kıyılarında), reen-

karnasyondan bahsedilmektedir. Hatta tekrar yer yüzüne gelmemenin çarçeri, (yani daha sür'atle nasıl tekâmül edilir, insanı yer yüzüne çevirecek olan ruhi kusurlardan, aialetten hangi iyi işler işlemek suretiyle kurtulmak mümkündür, gibi bir ısıt-raba katlanmamanın da bilgisi) «Qumran Metinlerinde» vardı. Bu durum İncil'de böyle olmuş. Başka yerde de yanlış yorumlara tâbi tutulmuş. Kur'andaki bir çok âyetlerin de asırlardanberi hiç üzerlerine varılmamıştır. Çünkü, felsefi yorum dayanağı şuradan geliyor: Neden insanların bir daha enkarne olmalarına ihtiyaçları olsun? Deniliyor ki, ruh bir ilâhî yaratıktır. ALLAH, onu kendi nurundan yaratmıştır. Binaenaleyh böyle bir varlık neden tekâmüle müstehak olsun. Onlara göre yaradılışın sebebine gelince: Tanrı öyle istedi, diyorlar. «Yaradan kendisini tatmin etmek istedi, eğlence olsun istedi, diye geçer, Budist metinlerinde... Yalnızdı, her taraf karanlıktı, insanı yaratmak istedi. OL dedi ve oldu. Burada (karpisli bir ALLAH) inancı vardır. «Bundan dolayı yer yüzünde yaşayan insan da ölümlü bir varlıktır ilâhî bir pırlıttır!.. Gene eski hâline dönecek ve cbediyen TANRI'nın yanında bulunacak...»

Aslında bunlar teolojik varsayımlardır. Biraz da yakıştırma varsayımlardır. Hakkında hüküm verdikleri YARADAN için hiç bir şey bilmezler. Fakat, spirittüalizmin elinde tecrübeler var, . Olmakta olan hâdîselerin nedenleri çok daha mantıklı bir şekilde izah eden bilgiler var. Bunun için teolojik izah önemini çoktan yitirmiştir. Zaten teolojiye itiraz eden pek çok din adamları ortaya çıkmıştır... Bunlardan en meşhurları, Amerika'lı rahip Pike'dir. Kendisi hem spirittizm tecrübeleri yapardı, hem de reenkarnasyoncu idi. Aynı zamanda da Metodist kilisesinin baş rahibiydi. Lübnan taraflarında bir kazaya uğradı, cesedi uzun süre bulunamadı. Onun cesedini Amerika'lı görücü medyum Jane Dixon bulmuştur. (Bedensiz rahip Pike ile temasa geçmek suretiyle...) Yani ölümlünden sonra bile bu işi devam ettirebilmiştir.

Reenkarnasyon hâdisesine geleneksel (Devamı sayfa 35'de)

SÖZE GELENLER

— Mehmet Sancar —

Sevebilirsek Sevmek Güzel Şeydir

Sevmek güzel şeydir! Sevebildiğince sevmek, alabildiğine sevmek...

Çevremizdekileri sevmek iyidir kuşkusuz. Tüm ulusumuzu sevmek daha iyidir. Ulusumuzu da aşip bütün insanları sevmek daha iyidir. Yaratılan her şeyi sevmekse en iyisidir. Tanrının yarattığı herkesi, her şeyi sevmek!...

Sevmek, bencilce duygularla olunca insanın elindedir: Bencilliyini okşayan herkesi, her şeyi sever. Fakat bencilliyine ters düşüncü iş değişir...

Sevmek, diğerkâmca (özgecil) olunca insanın elinde değil, aklındadır: Bu davranışa, aklınca yön ve güç verebildiğince sever.

Sevmek; ilgi duymak, yakın olmak ve yarar sağlamaktır özgeye. Fakat bütün bu filler insanda henüz otomatizma sınırları içerisinde cereyan eder. Şuurunu bu güzel fiile katamaz insanı.

Sevme temrinleri, annenin çocuğuna, zıt cinslerin birbirlerine yakın ilgi duymalarında daha güçlüdür. İnsanı bu temrine zorlar haldedir.

Kan ilişkileri (anne, babadan, çocuk ve kardeşlere, eşlerden aile yakınları olan akrabalara kadar uzanan yakınlıklar), gruplaşmayı gerektiren yaygın sevgi bağlarının ilkel temrin'leridir. Çok yakınlarda kanın çekme zorlaması, diğer yakınlarda örf ve törelerin yeretme etkileri hâkimdir sevgiye...

Dinler kanalından bu akrabalık zorlaması, Âdem'den gelme, tüm insanların Âdem soyundan sayılma telkin ve gereğiyle oluşturulma'ya çalışılmıştır. «Âdem bütün insanların ATASI'dır. Öyleyse bütün insanlar birbirlerinin kardeşidir.» zorlamasında, kan ilişkilerinin doğurması icabeden sevdirmeye temrini mevcuttur. Yani şeriat ka-

nalından güçlendirilen bir otomatizmadır bu...

Dünya insanının sevgisinde sempati (çekicilik), sevgisizliğindeyse antipati (itlicilik) rol oynar. Bu birbirine zıt iki hal, tesir uyumu veya tesir uyumsuzluğudur. Her şey bir tesir yayar... İnsan da bir tesir yayar... İşte insan olarak yaydığımız kendimize özgü bu özel testlerimiz, kimimizi müspet yönde, kimimizi de menfi yönde etkiler. Bir başka türlü dersek bunu, kimimiz bir başka kimler için çekici, kimimiz de diğer başka kimler için itici bir pozisyon arzederiz. Yani sempati, antipati meselesi ortaya çıkmış olur...

Şimdi yaymakta olduğumuz bu tesirleri düşüncelerimiz, diyebilir miyiz ki, bu tesirleri bizler şuurulu olarak yayıyoruz? Diyemeyiz elbet. Önce çoğunluğumuz böyle bir tesir yaymakta bulunduğumuz farkında bile değiliz. Sonra farkında olsak da bu tesirlere yön ve biçim verebilecek şuur gücünden yoksunuz henüz.

«Birbirinizi sevin!», demek kolaydır. Ama insana insanı sevdirmek pek kolay değildir. Örneğin her gün sırtımızı okşayan bir insanı nasıl sevebiliriz? Bu insan en yakınımız da olsa bir gün bize bıktırıcı gelmeğe başlar. Seviyor ve ona katılmamağa çalışıyorsa da bunu sonuna dek sürdüremeyiz...

Otomatizmada «Göze göz, dişe diş» vardır. Bunun içindir ki:

«Sev seni seveni hâk ile yeksan olsa
(toprakla bir olsa)

«Sevme seni sevmeyeni Mısır'a Sultan
olsa!»

Diyenleri alkışlayanlarımız da çoktur.

Otomatizmanın en zorlu, en baskın sevgilerinden anne sevgisini düşünelim: Değil

yavrusundan karşılık beklemek, onun için düşünmeden canını bile verir!...

Dillere destan, tarihe malolmuş, efsaneleşmiş sevgileri anımsayalım: Hangisi diğerinden karşılık umar?! Aşkı uğruna ömrünü yitirir. Ah der, of der... Fakat «Şu sevgiyi, yendim. oh!...»demez. Yenmeyi, kurtulmayı düşünmez ki!...

Bütün bu tutarsızlıkları eleştirip birleştirsek şu açık sonuca varırız:

Sevmek için; bilerek, isteyerek sevmek için; neyi, niçin sevmemizi gerektiğini aydınlaşma kavuşturmamız şarttır. Bu aydınlık, bilgi aydınlığıdır. Bilgi, önceleri depolanmış bir enerji; sonraları kullanılabilirdi. Çe açığa çıkarılan bir güçtür. Her açığa çıkışında bir aydınlık, bir parlaklık verir beyne...

Yalnız çevresindeki yakınlarıyla ilgilenen, yalnız onları sevebilen insan; kendini ancak o çevreye ait sanan, kısır düşünceler içerisinde yaşayan bir varlıktır. Yalnızdır denilebilir. Çünkü sevgisi pek sınırlı ve dar çerçevelidir.

Bu pek yakın sayılanları aşır biraz daha yaygın bağlarla sevgi ilişkileri kurabilen insanın sevgisinde yalnızlıkları yenme eğilimi görülür...

Kabile, ümmet sevgisi, aslında genişleyen yahut genişletilmiş sayılan bir aile topluluğunun zorunlu kıldığı bir sevgidir. Esas bakımından yakına duyulan sevgiden farkı yok gibidir. Ne var ki, sayıları artmış; fakat hudutları henüz genişlemiş değildir. Kalabalık bir ailenin zorunlu sevgisidir bu.

Çağımızda bu sevgi, hâlâ millet sevgisi olarak sürdürülmektedir. Vatanseverlik telkin ve duygularıyla da kamçılanmaktadır. Yani geniş ailenin, kalabalık kabilenin, kümelendirilmiş ümmetin biraz daha yaygınlaştırılmış bir biçimidir millet sevgisi. Kahramanlıklarla şahlandırılır, şehitlerle perçinleşir. Ama yine de yalnızlığın genişletilmiş çerçevesini yırtamaz; dünyaya açılmaz.

Şüphesiz ki, ulus severlik de bir aşamadır. Aile severlik, kabile severlik, ümmet severlik gibi, birbirini kovalayan konik

aşamalardan biridir. Bu konik aşamaların en dar, en ince ucunda en yalnız, en tek insan; giderek genişleyen kesitlerindeyse yalnızlığı azalan, tekniği çoğalan insanlar bulunur...

Ulus sevgisi aşamasının konik kesiti de zaman zaman zorlanmaktadır. Öyle bir zorlamıştır ki bu, daha da genişleyerek uluslar birliğini doğurmuş. çalışmaktadır. Daha önceki aşamalarda olduğu gibi bu genişleme de menfaat birliğine dayandırılmaktadır. Çünkü dünya otomatizmasının gereği böyledir...

Tek insandan daha çok insana doğru açılan bu pencere, bir yandan da evrene yöneltilmiştir. Yine şursuzca, yine nedeni, niçini belirsizcedir bu açılmanın da!... Kafalarda şimşekler çakmakta beyinler bazı bazı aydınlanmaktadır ama, yeterli bir aydınlık değildir bu. Birikimler az ve güçsüzdür. Birleştirme depodan enerjiyi açığa çıkartabilme idrak ve yeteneği yetersizdir. Kuramsallık, (teori), uygulamaya dönüşecek dercede imajine etme (var etme) gücünden yoksundur. Deneyler de kısır ve çılıdır...

Dünyayı içine alan konik aşama, dünyasal sevginin son basamağı (dinlerin bugüne dek sağlamaya çalıştığı Âdem Soyunun idrak ve birliğinin nihayet oluşması); fakat evrensel sevginin ilk emeklemesi olacaktır.

Ulusal sevgiyi akıl, giderek zorlayacaktır: Antipatik gelen insan için akla, mantığa uygun nedenler arayacak olan akıllı insan, tatminkâr bir şey bulamayınca kendini suçlayıp; hissini yenerek antipati duyduğu insanı nasıl ki sevmeğe çalışacaksa; bu düşünce, bu mantık, bu güçlü ve yeni bilgilere dayalı akıl, ulusal sevgiyi de aşarak dünya insanlarını sevmeğe yönelecektir. Bugün çevresindekine yetineyen; vatan severliğini, ulus severliğini çoğu kez sözde bırakan sevgisi; yarı yeterliliğini arttıracak; ulusal sınırlar ötelere de taşraktır. Bugün çevresindeki inleyene kulak veremeyen bu insan, yarı dünyanın ötesinde inleyenlerle de yakın ilişkiler kuracaktır.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

caktır. Evrene açılacak; Yaratan'ın yarattığı her şeye duyulması gereken sevgi; önceleri aşmak zorunda kaldığı aşamaların aşırıldığı gibi, insana, bu gün ve önünde duran daha üstün aşamaları da aşıracaktır. Otomatizmasında bu da vardır. İnsanı çabasının, bilgisinin çıkarabileceği, hak ettiği, lâıyk olduğu şuurlu noktaya bu otomatizma çıkaracaktır. Önceleri akıyla, sonraları vicdanıyla, daha sonraları da aklını, vicdanını birleştirerek aydınlatabildiği kadar şuuruyla sevmeğe çalışan insanın dünyada ulaşabileceği yüksek sevgi seviyesi, evrensel sevgiye yönelebilir ve adım atıştır...

Sevgide hoşgörü, sevgide ferâkat, sevgide fedâkârlık, sevgide özyecilik, sevgide sabır, sevgide tahammül sevgide metânet, sevgide bilgelik vardır. Yatırımcı sevgilerimizin yerini bu hasletler almıyorsa, alması

yacaksa; değil insanları sevmek; bii, kendimizi, çıkarıcılık seviyesinden dahi sevemiyorum demektir bu.

Aklın oluşturduğu sevgi, müşterek menfaatlerin korunmasını oluşturur önce... Ki, bu müşterek menfaatler, maddesel açıdan gözetilen değerlerdir...

İnsanın bir de ruhsal yanı olduğuna göre, aklı da aşması gerekir ki, hem ruhsal yanını görsün ruh gözüyle; hem de ruhsal yararlarını da aklını aşan sevgileriyle kollamış bulunsun.

Çağımızın gidişi, çabaları, zorlanması bu yanadır, bu yönedir...

Sevmek güzel şeydir: İlk basamakta olsa bile! Halbuki Tanrı'nın yarattığı her şey daha da güzeldir... Bilgilendikçe, bilgilendikçe, giderek daha güzelleşecektir de... Çirkinlik bize göredir ve izâfidir (geçicidir)... Bu da giderek azalacaktır...

Teşis tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERİ

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve
Kadıköy Çarşı Mağazaları
Eminönü Tel. 22 00 80

Ruhçuluk Bakımından Depremler

● Bu yazınız Derneğimiz'de verilen bir konferansın özetidir. Derleyen tarafından eklemeler yapılarak hazırlanmıştır. Teyp bantından kayıt yapan Ersin KÖROĞLU'na teşekkür ederiz. ●

Yersarsıntıları olarak da bilinen depremler, yer kabuğunun derin katmanlarının kırılıp yer değiştirmesi, çökmesi, ya da yanardağların püskürme durumuna geçmesi yüzünden oluşan tabii olaylardır.

Depremlerin belirtilerine karşı insanlar, hayvanlar kadar hassas değildir. Bu bakımdan her ne kadar bazı yöntemler geliştirilmeye çalışılıyorsa da depremler ön-

Derleyen :
Selman GERÇEKSEVER

ceden genellikle bilinmiyor ve dolayısıyla büyük can ve mal kayıplarının önüne geçilemiyor. Hayvanlar depremleri insanlardan daha iyi kestirebiliyorlar. Depremlerden önce kümes hayvanlarında, serbest uçan kuşlarda, at, eşek, sığır, köpek gibi çeşitli hava ve kara hayvanlarında korku davranışları husule gelmektedir. Yılan gibi toprak altında yaşayan hayvanlar depremlerden önce daha çok sayıda toprak üzerinde görülürler. Diğer vahşi hayvanlarda da acaip davranış şekilleri izlenmiştir.

Depremlerin belirtileri arasında açık berrak havada şimşek çakması, kuyu suyun da alçalmalar, yükselme veya çalkalanma-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

lar, gaz kabarcıkları, bulanmalar ve hava elektrığının artması da gösterilmektedir. Hatta depremlerden önce kaphıca sularında radyoaktif değişmeler olduğu da saptanmıştır. İşte bu belirtilerden yararlanmak isteyen bazı araştırıcılar depremleri önceden haber almanın yollarını araştırmaktalar. Bu konuda şunlar önerilmektedir.

Hiç değilse deprem kuşağında bulunan derin kuyularda suyun içine konacak şamandıralara öyle bir elektrik düzeni yerleştirilebilir ki suda kendiliğinden olan çalkalanmalar veya yükselip alçalmalar bir elektrik ziline iletilerek uyurma sağlanabilir. Havanın elektrik voltajını ölçerek, voltajda aşırı yükselme olan günlerde kuyulardaki çeşitli değişmeleri daha dikkatle izlemek, böyle bir elektrik düzeni olmayan yerlerde yararlı olabilir. Hayvanların toplu halde yaptıkları aşırı davranışlar, onları gözleyenler tarafından ilgililere duyurulabilir. Depremlerden önce yeraltından gelen sesleri duymak için toprağa gömülecek olan çok duyarlı mikrofonların dışardaki bir zile bağlanması ile de uyarı sağlanabilir. Ayrıca bütün buzlara sismografik gözlemleri de ileve etmek yersiz olmayacaktır.

Konuya spiritüel açıdan baktığımız zaman manzara biraz daha değişik görünmekte. Sadece depremler değil, bütün tabiat olayları, gerek dini öğretilerde, gerekse çeşitli mitoslarda, insanlara Tanrı'nın ya da ilahlara bir edeplendirme kamçısı, terbiye silhı olarak taktim edilmiştir. Depremler, kasırgalar, tayfunlar, deniz taşmaları, su baskınları, yanar dağlar, çökmeler ilahlara öcalma ve korkutma vasıtaları olarak gösterilmiştir. Bu tabiat olayları ilhi alemin görölmez sopaları olarak insanlara anlatılmıştır. Böylece din otoritelerinin elinde bir koz olarak kullanılmıştır.

Aşında durum böyle değil. Fizik evrenin gelişimiyle, o evrende tecrübeler yapmakta olan ruhsal varlığın tekmölü araşında çok farklar vardır. Aynı ayrı yönde hareket ederler. Bütün tabiat olaylarıyla insanların tekmöl süreçleri arasında bir paralellik yoktur. Kasırga esecektir, tayfun meydana gelecektir, yanardağ püskürecektir, deprem olacaktır. Her türlü atmosfer

rik olaylar hasil olacaktır. Bunlar dünyanın kendi uzay zamanı içerisinde başından çirdiği olaylardır. Bu, her şeyden önce dünyanı kendi fiziki gelişimi içerisinde meydana gelen değişimlerdir. Sistem içerisindeki bağlı olduğu burçlarla alakalı olarak, üzerine aldığı tesirler değişir. Yansıttığı tesirler değişir. Kıtaların birbirlerine göre polariteleri değişir. Dünyanın üzerinde insanlar bulunmasaydı da bu olaylar olacaktı. Nitekim bu tip bir oluşum içinde bulunan bir sürü gezegen vardır. Astro-biyoloji onların üzerinde olagelmekte olan depremleri, tufanları, fırtınaları gözleyip durmaktadır. Pekli, şimdi orada insan olsaydı, onlar için mi oluyordu bu; yoksa gezegenler kendi fiziksel hayatlarını mı yaşamaktadırlar? İşte dünyamız da kendi hayatını yaşamaktadır.

Üzerinde yaşayan insanlara dünyanın elbetteki bir etkisi vardır. Yağmur yağdığı zaman elbetteki ıslatacaktır. Ateş yakacak, deprem öldürecektir. Fakat bunlar gerek dini öğretilerde gerekse çeşitli mitoslarda anlatıldığı gibi Tanrı'nın ya da ilahlara bir edeplendirme kamçısı, terbiye silhı değildir. O bölge için insanların ıslah edilmeleri için, başkalarının merhametini sınamak için meydana getirilmiş değildir.

Aslında burada çok hassas ve çok büyük bilgiyle uygulanan «senkronizasyon» meselesi sözkonusudur. Bu senkronizasyon işi uygulayanlar, düşünemeyeceğimiz kadar şuurlu durumda olan varlıklardır. Deprem kuşaklarındaki fiziki gelişim ile, o yerlerde yaşayan ruhsal varlıkların (insanların) gelişimlerini çok iyi görebilen yüce varlıklar. Fiziksel ortamın gelişimlerini gözleyen ruhsal planlarla o yöredeki insanların ruhsal gelişimlerini ve ruhsal ihtiyaçlarını gözleyen ve çok iyi bilen ruhsal planlar birlikte çalışarak öyle vak'alar tertipliyorlar ki orada insan gurupları toplanıyor. Bir deprem bölgesinde meydana gelecek yersarsınlarla, orada ya da civarda yaşayan insanların ruhsal tekmülleri ve geçirmeleri gereken eprövlere arasında bir senkronizasyona gidiliyor. Artık mukadderleri, yani karmik sonuçları böyle bir ani ö-

(Devamı sayfa 34'de)

Uyuşturucu Maddeler Sorunu ve Psişik Etkiler

● N. Levent ALTAŞ

Son yıllarda genç neslin büyük bir bölümü uyuşturucu madde salgınına ayak uydurmuş ve o an için kendilerini ne gibi tehlikeler beklediğini bilmeden onlara bu tür değişik halleri yaşatan ilaçların kucağına atmışlardır. Biz bu yazımızda daha çok L.S.D. ve onun ruhsal etkileri üzerinde durmak istiyoruz. L.S.D. diye bilinen kimyasal madde asit Diethylamid-Dextro-Lyserjik çavdar mahmuzundan elde edilir. A.B.D. ve İngiltere başta olmak üzere tabii uyuşturucu maddelerden daha çok kullanılır hale gelen ve etkileri kat kat daha fazla olan bu kimyasal madde gittikçe geniş kitlelerin ilgisini çekmekte ve kullanılmaktadır.

L.S.D.'nin kullananlar tarafından henüz tam olarak bilinmeyen şahsiyet değişikliği yapmasının yanı sıra, içinde bulunmuş oldukları sosyal ortama tam bir uyumsuzluk ve çevreleri içersinde meydana gelen günlük olaylardan soyutlanma şeklinde kendini belirtecek yan sonuçları da vardır. L.S.D. alanların anlattığına göre tesiri, aldıktan ortalama bir saat sonra kendini göstermekte ve sekiz on saat etkisini sürdürmektedir. Bu süre içinde son derece değişik algılayışlar içinde bulunan kişide adeta bir ruh devrimi meydana gelir. Bazılarında kendilerinin ermişlik mertebesine ulaştığını hatta bütün gözlerin kaynağına inmiş oldukları söylerler. Gerçi L.S.D. alındığında duyguların hassaslaşması ve olayların görünmeyen yüzünü sezmekten ziyade kullanan kişide genel bir delilik yaratır. Tesiri geçtikten sonra da kişilik zedelenmesine yol açar. Bu maddenin fizik bedendeki en büyük zararı bedeninin kompleks yönetim merkezi olan beyindeki hücreleri öldürmesidir.

Ve bilindiği gibi beyin hücreleri yenilenmeyen hücreler olduğundan L.S.D. içiminin ileriki hallerinde şizofreni (erken bunama) denilen ruhsal hastalık ortaya çıkar.

L.S.D. kullananlar TRIP (Gezintiye çıkma) olarak isimlendirirler, birçokları bu gezinti esnasında kendi vücudunu hissedemez olurlar. Fakat bunun yanı sıra duyarlar hassaslaşır, kullananlar arasında telepatik bağ kendini gösterir. Bazen de kullanan kişide vücudundan ayrı birşey olduğu hissi o denli güçlüdür ki, yaralansa hatta yüksek bir yerden atılsa bile kendine bir zarar gelmeyeceğini sanarak bunu gerçekleştirmek arzusuna kapılır ve su üzerinde yürümeye ya da yoğun trafik arasında etrafına bakmadan geçmeye çalışır. Çoğu kez yüksek bir yerden atlayarak uçacağını sanıp hayatını kaybedenler olmuştur.

L.S.D., kişinin o ana kadar bilinen ölçüler çerçevesinde kullanılan bellek kontrol mekanizmasının, «gezinti» deyken çok değişik bir biçimde işlemesine sebep olur. Bunun iyi bir örneğini California Üniversitesinde Antropoloji eğitimi gurmüş olan Carlos Castaneda'nın bir gezi sonucu tanışmış olduğu Don Juan adlı bir yerli ile dört yıllık bir çalışma sonucu meydana getirdiği «Don Juan'ın Büyüsü» adlı eserinde bulabiliriz. Yazar bu yapıtında etkisi L.S.D.'ye yakın olan Meskalito adlı bir otlayımış olduğu deneyin gözlemini aynen şöyle anlatıyor:

«Meskalito etkisini gösterdikten sonra beni tutuşturdu. Gövdemin her köşesini doğruluk ve sıcaklıkla doldurdu. Her şey canlıydı. Her şey eşsiz ve karışık bir ayrıntıya sahipti. Ve buna karşın her şey daha

● Lütfen sayfayı çeviriniz

basitti. Ben her yerdeydim, aşağıyı yukarıyı, etrafı, hepsini aynı anda görebiliyordum. Bu garip duygu kendini hissettirecek kadar uzun sürdü. Sonra baskın bir dehşete dönüştü, belirgin değil fakat her nasılsa hızla gelişen dehşet. Önce sessizliğin harikulâde dünyası keskin gürültülerle sarsıldı fakat ben ilgili değildim. Sonra sesler yükseldi ve sanki üstümle kapanıyorlarmış gibi kesintisiz hale geldiler. Ve ben yavaş yavaş parçalanmamış, kaygusuz ve güzel bir dünyada uçma isteğini, duygusunu kaybettim. Sesler dev adımlar oldu. Muazzam bir şey nefes alıyordu ve benim etrafımda dolaşıyordu. Beni arıyor olduğuna inandım. Koştum ve büyük bir kayanın altına saklanıp oradan beni izliyenin ne olduğunu çıkarmıya uğraştım. Bir anlık bakmak için saklandığım yerden çıktım ve takipçim herkimse, üstümle geldi. Deniz algısı gibiydi. Kendini benim üstümle attı. Ağırlığının beni ezeceğini sandım, fakat kendimi bir piponun veya bir kovuğun içinde buldum. Açıkça, deniz algısının etrafı, taki bütün zemin yüzeyini kaplamış olduğunu gördüm. Kocaman kaya parçasının altında serbest kalmış küçük bir yer vardı. Onun altına doğru sürünmeye başladım. Deniz algısından büyük damlalar halinde sıvının düştüğünü gördüm beni eritmek için hazımsal asit salgıladığını biliyordum. Koluma bir damla düştü, asidi toprakla silmete çalıştım ve kaymaya devam ederken tükürük de sürdüm. Bir noktada adeta buharlaşıyordum. Bir ışığa doğru itiliyordum. Deniz algısının beni eritmiş olduğunu düşündüm. Gittikçe parlaklaşan bir ışığı belli belirsiz farkettim, yerin altından itiliyordu ve nihayet dağların arkasından çıkan güneşe benziyerek patlayıp çıktı. Ağır ağır alınmış duygusal gelişimimi yeniden kazanmaya başladım. Ceneme kavuşturulmuş, kolum üstünde karnımın üstümle uzandım.»

İşte etkisi çok güçlü olan meskalito otunun «Trip» ini yazar böyle anlatmaktadır. Bu tür ilaçlar kullanıldığı an için değişik bilinç hallerini yaşattığı halde tesiri geçtikten sonra kişiden çok şeyler alıp götürdüğü bir gerçektir. «Gezinti» (*) sırasında ilacı kullanan kişi öte âlemden gele-

cek her türlü tesire açık bir kapı gibidir. Ve kendisi bunun farkında olmadığından spatyomun aşağı kesimlerini işgal etmiş geri varlıklar için bir kobay haline gelmiş onlar için bir deney aracı olmuştur. O varlıklar içinde bulunmuş oldukları her türlü olumsuz halleri, ilacı kullanan kişiye yansıtmaya çalışırlar. Bu şekilde öte âlemle bilmiyerek irtibata geçen denek için içinde bulunduğu ilginç düşünceler, algılayışlar, kavrayışlar önceleri kendisinde geçici bir mutluluk yaratırsa da bu sonraları dehşet ve korkuya dönüşür. Etkisi geçtikten sonra da kullanmadan önceki zihin ve şuur kapasitelerinin daha altına düştüklerini çok azı anlayabilir, anlasalar dahi geri varlıkların üzerlerinde bırakmış olduğu tesirlerden dolayı anlamamazlıktan gelirler.

«Gezinti» esnasında astral beden büyük bir özgürlüğe kavuşur. Fakat olumsuz varlıkların etkileri sonucu astral bedende kapanılması güç ve menfi tesirlere açık kanallar ve çatlaklar belirir. Artık gittikçe bu açılan gediklerden olumsuz enerjilerin akışı daha da kolaylaşır. Ve uyku sırasında dahi kendisi için gerekli olan enerjiyi depo edemez, edebildiğini de başka işler için kullanmaya başlar. Böylece gerek fizik gerek ruhsal beden üzerinde halsizlik, tatsızlık ve çökme baş gösterir. Uyuşturucu maddeyi kullanmaya devam eden kişi gittikçe kendi benliğinden, şahsiyetinden uzaklaşmaya başlar, artık toplumdan ve sosyal olaylardan elini eteğini çekmiş adeta siltik bir kimse haline gelmiştir.

Başta LSD olmak üzere uyuşturucu maddelerin etkilerinin insan bünyesini yıpratıcılığı kesinlikle bilindiği halde bazı özel durumlarda, kullananlar için olumlu sonuçlar vermektedir. Örneğin tedavisi kesinlikle olanaksız teşhisi konmuş ve ölüme terk edilmiş hastaların bazı gerekli durumlarda LSD verildiğinde hasta bir an için zihnini, kendi ölümlünden uzaklaştıracağı için yakın zamana kadar öleceği duygusunu bu ilaç sayesinde unutabilirdi. Yapılan bazı deneymeler ve alınan sonuçlar oldukça verimli-

(*) Gezinti: Uyuşturucu alındıktan sonraki haller.

dir. Hastaların bir kısmı LSD etkisi altında yok olmak diye bir şey olmadığını, düzen içinde düzen olduğunun farkına vardıklarını, çevrede olup biten olayların büyük bir uyum içinde işlediğini ve bu uyum içinde de kendilerinin görülenenden daha değişik bir yeri bulunduğunu ve bunlara benzer daha başka şeyler söylemişlerdir. Yani ölüme bırakılmış bu hastalar üzerinde LSD'nin etkileri şaşılacak kadar olumlu ve ilginç olmuştur. Fakat bu iyileştirici etki belirtildiği gibi kronik vakalarda geçerli olduğu için sağlıklı bünyelerde uyuşturucular çok o-

lumsuz sonuçlara yol açmaktadırlar.

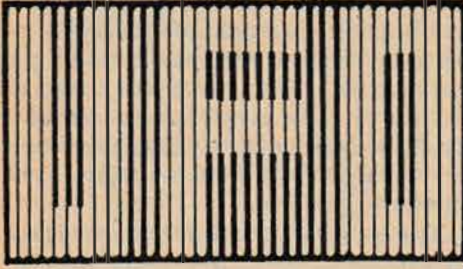
Yok olma düşüncesiyle ıstırap çeken insanlık kendisinin esiri olarak yaşar ve ölür. Ne zaman ki kendindeki benlik şuurunun nedenini idrak eder, varlığını ona göre düzenlerse, o zaman ötündeki sonsuz aşamalara şimdiden gerekli ortamı hazırlıyabilir. Yoksa gerçek kurtuluş hiç bir uyuşturucu veya yan etmenler aracılığıyla elde edilemez.

O ancak ilâhî yasalara uygun bilgece yaşamakla en ideal ölçü ve biçimlerde kazanılır.

kalitede tek isim
TEKEL şarapları
hosbağ
kalebağ buzbağ
barbaros güzbağ
ürgüp.trakya.narbağ

Ufolar Ve Ruhsal Olaylar

Aktüalite

Selman Gerçeksever

(Geçen sayıdan devam)

MATERYALİZASYON VE UFOLAR :

Bir (ruhsal) celsede olması her zaman muhtemel olaylardan birisi de değişik tertipteki materyalizasyonlardır. Bunlar bazen «apor» olarak da bilinir.

Bir (ruhsal) başka bir maddesel düzenden bizimkine materyalize olduklarını düşünebilir miyiz? Yoksa, onların, bizlerin göremediğimiz âlemlerden bizim fizik evrenimizde tezahür ettiklerini mi düşünelim? Bu düşünceler üzerine kurulmuş bir kitap «The coming of the Guardians» ismi altında Dr. Meade Layne tarafından yayınlanmıştı (1) Dr. Layne uzaylıları bu kitabında «Etherians» (Eterikliler) olarak isimlendirmiştir. 1955'de FSR Uçandaire dergisinde yayınladığı makalede Dr. Layne özetle şunları yazmıştı:

«Onlar bizimkinden tamamiyle farklı bir ortamdan dünyamıza gelmektedirler. Bu, enerji değişikliği ya da vibrasyonel değerlerin değişimi olarak da tanımlanabilir. Enerji değişikliği ya da vibrasyonel değerlerin değişimi olarak da tanımlanabilir. Enerji değişimi olduğu zaman bizim gözümüze görülebilir / görülmeyebilir hâle gelmektedir. Yere konmuş bir diskin çeliği eterik çelik, bakırı eterik bakırdır. Yukarıda bahsedilen «değişim süreci» materyalizasyon (Mat) ve demateryalizasyona (Demat) sebep olur. Bizim algılama planımızda materyalize olan bir disk, eterik planda demateryalize olmuş demektir. Benzer şekilde bunun tersi de doğrudur. Eterik planın son

derece yoğun maddesi, bizim dünyanın katı maddeleri içinde sürtünmeden bile geçebilir. Fakat eğer eterik bir objenin vibrasyonel değeri düşürülürse, daha az yoğun hâle gelir ve böylece bizim algılama alanımıza girer Onların aynı ırktan ya da aynı tekâmül seviyesinden geldiklerini düşünmek te hatalıdır... Keza kendi eterik planlarında da bize dünyada görüldükleri şekilde görünüklerini düşünmek doğru değildir...»

Bu son satırlar bize John A. Keel'in «UFOs.Operation Trojan Horse» isimli kıymetli eserinde yazdıklarını hatırlatıyor: «Şeytan ve onun iğvasına uğramış olanlar herhangi bir şekilde tezahür edebilirler ve kendilerini melekten korkunç canavarlara kadar her türlü biçimde gösterebilirler. Anlatılanlarda, acaip objeler ve varlıklar materyalize ve demateryalize olup durmaktadır. Tıpkı UFO'ların ve onların içinde gelenlerin ortaya çıkıp, kayboldukları, duvarlardan geçip, tabiatüstü harikalar ortaya koydukları gibi...»

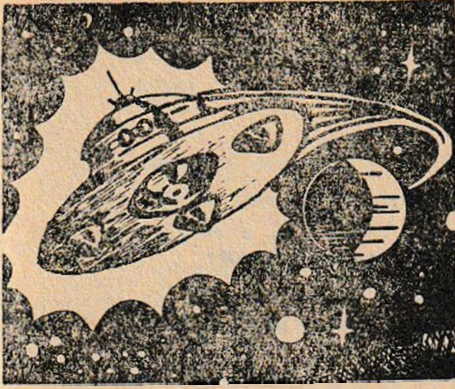
Aniden materyalize olan UFO'ları ve aynı şekilde birçok dünyalığa görünmüş olan UFONOTLARI anlatan olayların sayısı oldukça kabarmak bulunmaktadır.

(2)

Bu konuyla ilgili olarak, Venüslüler tarafından ziyaret edilmiş olduğunu söyleyen bir kadının başından geçenleri Le Poer Trench «Operation Earth» isimli kitabında anlatmıştı. Bu olayda uzaylılar bayan

(1) The Coming of the Guardians . Meade Layne

(2) FSR . «Mat and Demat» . Eylül/Ekim 1955

Cynthia Appleton'un gözleri önünde materyalize ve demateryalize olmuşlardı.

Bir UFO'nun apaçık materyalize ve demateryalize oluşu Jacques/Janine Vallée'nin «Challenge to Science» isimli kitabında anlatılır. İki Fransız mühendisin başından geçen bu olay, yazarların belirttiklerine göre, özellikle (20.Eyl.1957) tarihli «France-Soir» ve «Le Dauphine'de yayınlanmıştı. 18.Eyl.1957, saat 17:15'de olayı yaşayan Grenoble'lı mühendislerin anlattıkları şöyle :

«Yüksek bir irtifada dört siyah araç gördüğümüz zaman şaşırmaştık, doğrusu. Bildiğimiz helikopter ya da hava araçlarının şeklinde değildiler. Yuvarlak objelerdi ve boşlukta sahın hareketi yapıyorlardı sanki... Balonların ne olduklarını bilirim. Hatta kendim balonlarla tecrübe yapmışım. Gözlemekte olduğumuz objenin böyle balonlarla alakası yoktu. Objelerden birinin anı bir dalış hareketinden sonra gözden kaybolduğunu da gözlerimle gördükten sonra şaşkınlığımız son hadde gelmişti. Meğer bu, asıl esrereğiz olayların başlangıcıymış. Geriye gayet net olarak görebildiğimiz üç obje kalmıştı. Aniden, objelerin birinden beyaz birşey ayrıldı, havada asılı kaldı 5.7 dakika kadar. Birdenbire araçlardan birisi batıya doğru fırladı, bunu deminki beyaz obje (uydu) izledi. Sanki beyaz uydusu ona yetişmeye çalışıyordu. Sonunda diğer iki obje de dikine havalandı ve gözden kayboldu.

Gördüklerimizle ilgili olarak fikir alışverişinde bulunurken beşinci bir obje doğu-

dan batıya doğru gökyüzünü son derece kısaca bir süre içinde katetti ve Saint-Eynard üzerinde gözden kayboldu. Bu, birinci gözlemiden 1 dakika sonra olmuştu.

Bu olayda yere doğru diklemesine ses-siz sedasız dalış yapan dört objeden birine ne olmuştu? Biz bedenlilere görünmeyen başka tertipteki bir madde düzenine mi girivermişti?

Eurada yine John Keel'in konuya ışık tutan satırlarını hatırlayalım: «Demonoloji ve ruhsal olaylarda besbelli katı objelerin materyalize, demateryalize ya da apor olduklarını biliriz. Esrereğiz bir şekilde ortaya çıkan ve ortadan kaybolan evlere ait örnekler bulunmaktadır...

Ufologlar uçandairelcrin hareketleri ve anti-gravite konularında çeşitli teoriler ortaya sürmüş bulunmaktadırlar. Fakat biz burada bu harikulâde makinaların yukarıdaki ruhsal olayları ortaya çıkıp kayboldukları bilinen evlerle aynı maddelerden yapıldıklarını söyleyemeyeceğiz. Ve onlar uçmamakta, levite olmaktadır. Onlar sadece bizim realitemize veya uzay-zaman ortamımıza giren elektromanyetik enerjinin ani manüplasyonlardır. Gözlemcilerin ifadeleri, ne göre söylecek olursak, frekanslarını alçalttıkları zaman katı bir hâle girerler, yerde iz bırakabilirler. Fakat o duruma girebilmeleri için de bizim dünyamızdan bazı atomları almaları gerekmektedir. Bir uçan kısmılarından, bir otodan, insan ya da hayvanın kanından... Bazı durumlarda da idraki kuvvetli kimselerden, enerji hatlarından, otomobil motorlarından enerji çekmek ihtiyacında kalırlar. Bu, fantastik bir görüş olarak gelebilir, fakat bunları bu şekilde toparlayabilmek için 20 yıl harcamış olduğumuzu da burada belirtmek isteriz.

Yukarıda naklettiğimiz John Keel'in önerisi çok tartışma götürebilir fakat (bundan önceki bölümde sözkonusu edilen) Bay Fitzgerald'ın koyunlarıyla. Bay Leslie'nin danalarının başına gelenleri ancak bu şekilde açıklıyabiliriz.

Yukarıdaki Yazı «The Eternal Subject» (Le Poer Trench) isimli eserin 62 ci sayfasından çevrildi.

(Gelecek sayı: «Melek Saçı» ve Ufolar)

ZER DÜŞ'DEN

Hangi ülkeye kaçmalı Nereye kaçmalı, nereye gitmeli?
Ayırdılar beni ocağımdan, oynağımdan.
Ne köyüm var gözümde, ne kötü ytrekli oymak başları :
Tanrım, nasıl girsem senin gözüne, bilmem ki?

Neden güçsüz olduğumu bilirim, Ey Bilge:
Benim koyunlarım az, insanların az da ondan.
Yakarıyorum sana, beni düşünmezlik etme,
Dost el uzatır dostuna, bana da sen uzat.
Sağduyuyu, adaleti öğret bana sen.

Yarınki nimetlere nasıl ulaşmalı, ey Bilge?
İnsanoğlu, etkili bir bilgelikte,
Kavuşur mu adalete, şafağına günlerin ergeç!
Yardım kimere gelecek, sağduyu kimlere?
— Bana, çinkü beni sen seçtin, Tanrım, vahy için...

Erkek ya da kadın, kim olursa olsun, ey Bilge,
Bu dünyada en iyi olanı verirse bana,
Hak yerine, haksızlık, sağduyuya karşı kırallık,
Ve seni kutsamaktan alkoyan ne varsa onu,
Seçkinler geçidinden geçeceğim bütün bunlarla.

Putlara sungu suman rahipler ve büyüclü prensler.
Kırallıklarının boyunduruğına aldılar insanı,
Yaratılışı bozmak için kötü işlerle,
Ruhları, vicdanları sızlıyacak onların
Seçkinler geçidine vardıklarında konuk olacaklarından kötülük evine

Ben kimden ne yardım bekliyebilirim
Kime güvenebilirim, sürümü kim korur,
Kimni çağırabilirim yardıma kendim için,
Adaletten, sağduyudan ve Sen Bilge Tanrımdan başka?

Seni kutsar, sana taparım, ey Bilge Tanrı,
Kutsarım adaleti ve sağduyuyu
Gönü kanmazların yanıp tutuşmasınca...

Bize öte dünyanın mutluluğunu verecek ellerin işaretleri
Seni de vaad ettiler, adaletli ve Bilge Tanrı,
Açık seçik ve görünür bir yardım gibi,
Peygamberinin mutluluğunu sen de istersin diye,

Ben Zerdüş, ben peygamber, adaletin ayrılmaz dostu,
Kutlayıcı sesini yükseltiyorum ey Bilge,
Çünkü akı gücünün yaratıcısı bana sağduyuyla birlikte
Buyruklarını da gönderdi, dilime yol göstereceğini diye.

Senin için, Ey Bilge, ayaklarına çabuk
Haberciler çıkaracağım, —uyarıcı övgüne sığınarak,,
Sağduyudan güç alarak— yorulmaz haberciler,
Bana yardım ilet onlarla.

Ellerimi uzatıp sana yaklaşıyorum, ey Bilge,
Çabıyla söylenmiş âyetlerimle,
Körleri uyarıcı, adalet sever,
Sağduyuyu güçlendiren sana yaklaşıyorum.

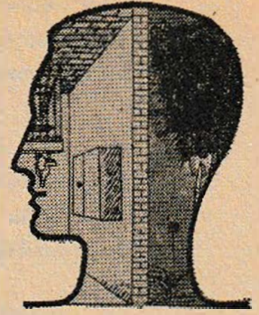
Sana doğru gideyim, ey Bilge, bu ilâhlerle,
Adaletli, sağduyulu emeklerimle överek seni,
Mutluluk payına hazır olduğum zaman
Sana bu ilâhileri sunabileyim diye.

Putlara sungu suman rahipler hayvanlara hor baktı, düzene
baş eğmedi,

Öküzü cezaya çarptırdı işkence olsun diye,
Kötü işleri ve haksız yargıları yüzünden
Kötülük evinden çıkarma, Tanrın, onları.
Zerdüş'tün insanlara mutluluk vaad ettiği şarkılar evine
İlk olarak Tanrı girecek:
Nice nimetlerin yanısıra
Adalet ve sağduyu vaad ederek herkese.

(İsadan önce altıncı yüzyıl)

Politika

● Suat TAHSUĞ

— Bilmem, Bismarck'ın anılarını okudunuz mu? dedi adam. Ben çok severim. Ve Bismarck ne harplerden, ne de politikadan yakınmıştır. Yakındığı tek şey bürokrasidir. Düşünün!

Böyle sorular soru bile değildi bu; cevaplanmaz. Kişi bildiğince konuşacak ve bundan zevk alacak demektir. Siz de kendi bildiğiniz gibi konuşursanız muhatabınız sizin çok iyi bir konuşmacı olduğunuzu düşünür. Çünkü kişiyi en az tedirgin eden şey hiç ilgilmediği, yahut hiç düşünmediği konulardır! Bense öyle yapmadım; doğru- dan konuya girdim. «Beni buraya çağırarak nereden aklınıza geldi?» dedim.

Sıkılmış gibi gülmüsedim:

— Acayip bir raslantı dedi. Bir dostun bana sizin yazmış olduğunuz bir yazıdan bahsetti.

«Konusu neydi?» dedim.

— Politika.

«Çok az süre yazmış olduğum bir buçuk sayfalık yazıdan mı bahsediyorsunuz?»

— Evet evet. Müsaade edin de açıklayım. İçinde bulunduğum pozisyon ve görevi bir tarafa bırakalım. Beni her zaman konunun teorisi ilgilendirdi. Belki yazımın içinde çok az şey var. Hatta orijinal bile denmez. Ama siz politikada tanrısal bir parmak görüyorsunuz.

«Ben yanılmıyorsam öyle bir fikir ortaya atmadım» dedim, «Sadece kâhinlerden dervişanlardan söz açtım eski çağlarda.»

O, benim bu sözlerimi duymamış göründü:

— Önemli olan dedi, sizin gerçekten politika ile hiç bir ilginizin olmaması. Zira bir işle uğraşanları halk hep düzenbaz,

kurnaz, menfaatçi . ne dersenez deyin, sahtekâr ve pozcu sayar. Oysa ki insan bir işin gerçekten içinde ise acıip duygulara kapılır. Bir sürü örnek verebilirim size: Robespierre, Bismarck, Hülagü. Bu acayip bir görev duygusu, ide fiks, saplantı, obsesyon gibidir. Ancak duygularınızın sizi yanıltmadığını görünce, claylarla da doğrulandığını gözlemlerle anlayınca sizin için acayip bir yaşam başlar. Artık kişisel yaşamdan çıkmışınızdır. Yaşamınız bir toplumun, bir gurubun, bir sınıfın, bir milletin, bir ırkın yaşamıdır. Toplumsal varlıklarsa bir insan değildirler. Tek insan ve insanca değerler toplumun ölçüsü olamaz.

Kolay anlaşılması için size yahudilerden söz edeyim. Yahudiler çölde, Mısır'da yedikleri soğanı, sarımsak, mercimek ve karpuz bulamadıklarından yakınırken neden Musa onları kırk yıl çölde dolaştırdı?

Çünkü Yahudiler kişisel düşünüyordular. Musa ise bütün bir ırktı. Bir ırkın yaşamında kırk yıl nedir ki?

Neden Yahve, Adil Tanrı iken onun elçisi peygamberler Yahudi savaşçılara bütün bir şehri . kadın çocuk, ihtiyarlar dahil, kılıçtan geçirmeyi emrettiler?

Cevap basittir. Tıpkı doğanın yok ettikleri türler gibi, bazı insan toplulukları da yok olmaya hak kazanmıştır. Doğa acımasızdır. Çünkü doğada ölüm anlamsızdır. Katil olayı bireysel sorumluluk açısından söz konusudur. Cengiz orduları uygarlıkları yıkarken, kitle halinde insan öldürürken kitapları yakarken söz konusu olan şey, bireylerin akıbeti ve sakın kitapsaraylarda entellektüel mutluluklar değildir. Çok daha büyük bir şeydir.

— Uygarlığın ve insanlığın ötesinde çok daha büyük olan şey nedir? Barbarlığın savunmasını nasıl yapabiliriz?

— Barbarlığı savunan kim? Ortaçağda kiliseyi, engizisyonu, Otodafe'leri (*), bin yıl süren skolastiği düşünürseniz bundan ne sonuç çıkarırsınız?

— İnsanlığın karanlık bir çağını dedim.

— Hayır. Ben yine uygarlığı düşünürüm. Antik çağda bizim yücelttiğimiz fikir, felsefe ve sanatın sahipleri kimlerdi? Bir avuç insan. İlk candan, yürektekristiyanlar kimlerdi? Yine bir avuç insan. Siz bütün bu kıyametleri kabil olduğu kadar geniş insan yığınlarına nasıl aktarırsınız? Ben size söyleyeyim: Bin yıllık bir eğitimle. Ve şunu da unutmayın ki insanlar bu bin yıl sonunda yine putperest, yine evrensel değer ve duygulardan yoksundur. Fakat bir dil öğrenmişlerdir. — Örneğin evrensel bir dil, latince, Jupiter ve Dionizos'un, ana tanrıça Afrodite'nin (Kibelet'in yerini Baba Allah, çocuk İsa ve Meryem almıştır. Sembel semboldür. Ancak, az da olsa bir sevgi, bir yardımlaşma, bir insanlık duygusunun da hiç olmazsa var olduğu sezilebilmiştir.

Ama bunun gerisinde ne yatar? Dantey'in koskoca cehennemi. Ortaçağ, bin yıl boyunca tanrı değil, şeytanla uğraşmıştı. Ve böyle olması da yerindeydi.

— Neden?

— Gayri şuur nedir? Şuuraltı nedir? Bunlar öyle kuvvetlerdir ki insanoğlunu suarsuzca, otomatik, çalınca bir yaşama sürüklerler. Sonuç yine belli: Azap, azap, azap. Kahrolur insan.

— Bunun politika ile ilgisi nedir?

— Sayın bayım, pylesler yazarların kafasından çıkmıştır. Bunu oynamak içinse insanlar gereklidir. Uygarlık, uzun, uzun, yüzyıllarca binlerce yıl süren acıklı bir yaşamın farkına varılmadan, azar azar gelen bir sonucudur.

— Peki, sizce bütün bu olup-bitenleri politikacılar mı hazırlayıp kotarırlar? Di-

ye bir soru attım ortaya, fakat hemen utandım; çünkü aptalca bir soruydu bu. Kesinlikle aptalcaydı. Ancak, hem yorgundum, hem de muhababımın olağanüstü bir yorulmazlık ve canlılıkla ortaya peşpeşe attığı fikirler beni anlayışsız hâle getirmişti. Bir adamın söylediklerine yanlış demek aklıma gelmiyordu. Ama ben, konuları azar azar, hafif hafif çözümlenmeye almıştım. Böyle durumlarda tedirgin olur, susar, sonra yalnız kalınca problemi iyice düşünürdüm. Kuşkusuz bu yıldan ne iyi bir konuşmacı ne de cerbezeli bir adama olabiliyordum. Ancak orijinal de olsa ya itirazsız ya da tebessümle karşılanan fikirlerin ortaya atıldığı dost, en azından düşman olmayan çevrelerde yalnızlık ilişkilerin adamı olmuştum. Bence fikirler azar azar gelmeli, şiddetli reaksiyonlarla karşılaşmadan azar azar sindirilmeliydi. Sonuç ortada da kalabilirdi. Ancak, dostluklar sürmeliydi. Hiç olmazsa düşmanca bir hava yaratılmamalıydı. Ya da insanların dünyaları yıkılmamalıydı birdenbire. Oysa, biraz daha dikkatle düşünebilseydim, adamın söylediklerinde hiç de olağanüstü, alışılmamış bir yenilik olmadığını görecektim.

Beklediği soru buymuş gibi derin bir zevkle güllümsedi rahmetli amcama benze-yen politikacı.

— Kesinlikle hayır dedi. Tam anlamıyla gerçek bir politikacı bile oyunun tümünü, bütün şümülüyle göremez. İnsana özgül bir şey değildir bu. Onlar ancak bazı fragmanları görürler. Ya da duyar, hissederler; fakat yaşarlar. Kişisel düşünüp duyanlardan farkı budur benim politikacı dediklerimin.

— Peki, bütün o upuzun olaylar serisini, peşpeşe anlamlı bir şekilde dizilen tarihsel süreci kim kotarır? Kim tahayyül eder o uzun hikâyeyi?

— Tanrı parmağı dedi adam, düşünceli. Başka bir söz bulamıyorum. Siz, aradanyüz yıllar geçince rahat yuvanızda, entelektüel yeteneklerle bezenmiş olarak, istediğiniz kitaplar emrinizde, gene de çalışıp didine-rek sürmekte olan oyunda bir anlam, bir şuur, bir sebep - sonuç ilişkisi; hatta bir

(Devamı sayfa 25'de)

(*) Topluluk karşısında suçlu sayılanın diri diri yakılma cezası.

Hızlanan Gelişim Ve Hız Duvarı

● Feridun TEPEKÖY

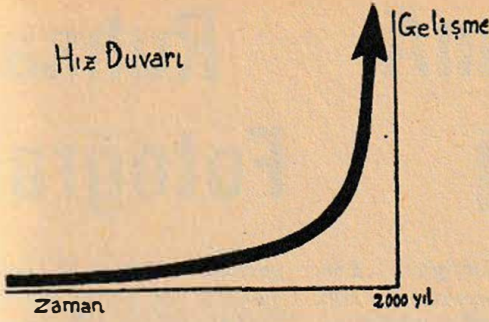
Belgelere dayalı tarihsel bir gerçek olarak görülmektedir ki, toplumsal bir hayat sürdürmekte olan insan, durmadan gelişmektedir. Tarih öncesi çağlar, insanının yaşam kavgası ile, yirminci yüzyıl ferdinin yaşam kavgası arasında farklılıklar meydana getiren zorunluklar, gitikçe önemli bir biçimde etkisini arttırmakta... Bu zorlayıcı etkiler arasında sosyal kanunları, teknolojik gelişmenin sağladığı kolaylaştırıcı koşulları, dinlerin daha belirli bir düzeyde insana hitab edişini, vicdan sesinin uyanmasını, benlikten uzaklaşmak, ferdin kendi dışına taşınmasını sağlayıcı koşulların etkinleşmesini... sıralayabiliriz.

Aç kalmış bir hayvanın, bir diğersinin ağzından lokmasını karması gibi, insanlığa pek de yakışmayan davranışlar, yavaş yavaş ortadan kalkmaktadır. İnsan; hayvanlık seviyesinden, insanlık seviyesine geçişi ve bu yoldaki gelişimi sürdürmeğe çalışıyor.

Fert, fizik yönden (beden yapısının gelişimi yönünden) öyle özle görülür bir gelişim içinde değildir. Binlerce yılı içine alan kısa süreler içinde türlerin değişimine tanıklık etmek olanak dışıdır. (Burada Darwin'in teorisini elestirmeğe girmeyeceğiz.) O halde bulunmuş en eski kafa tasının insan ile aramızda büyük bir farkın olmadığını söyleyebiliriz. Değişimin bu hale göre bedensel olmayıp moral veya ruhsal bir sahada cereyan etmekte olduğunu söyleyebiliriz. Keza böyle bir değişimin, zorunlu olarak dünya şart ve imkânları içinde oluşması da gerekmektedir. Çevremiz bizi et-

kiler; bu etkilenişten insan hamleler kazanır. Her hamle, bir bilgileniş ve bir güçlenişin ifadesidir. Her güçleniş, insanı daha geniş hamlelerin eşiğine sürükler. Burada bir çeşit acaip bir feed.back olayı cereyan etmektedir. Etki-tepki çeklindedir. Gittikçe çevre tesirlerine verilen cevaplar, gittikçe hem hızlanmakta hem de etkinleşmektedir. Hız ve etkinliğin artışı, bilgilenişin gittikçe çoğalmasına sebep olduğu gibi, bilgilenişin çoğalması da hız ve etkinliğe kamçı olmaktadır. Atom bombasında olduğu gibi zincirleme reaksiyonların ani bir patlama hızına ulaşması gibi burada da gelişim hızını gittikçe kamçılıyarak çoğaltan acaip bir feed.back mekanizması çalışıyor denebilir. Şöyle ki: dış etkenler şurada, düşüncede hamle ve buluşta güçlenmeği sağlıyor. Kazanılan bu güç ve hamle, dış etkenlerin güçlenmesine veya başka bir deyimle insana daha geniş imkânlar sağlanmasına sebep oluyor. Yeni şart ve imkânlar ise yeniden şuru, düşünceyi ve hamleyi etkiliyor, ama bu defa daha geniş kapsamlı bir tarzda... Böylece birbirinin güçlenişi, gelişimin hızını büyük boyutlara çıkarıyor. Karşılıklı tesirlerle bir rezonans hali içinde birbirini kamçılıyarak gittikçe sınırları büyüyen, hızlanan gelişimler, neticede bir hız duvarına çarpacak bir hale acaba gelecek midir? Veya başka bir deyimle bir patlama sınırına ulaşmış kendi kendini parçalayacak mıdır? Eunlar önemli sorunlardır!

Sözgelimi bugün hareket hızı, saatte binlerce kilometreye ulaşmıştır. Ancak dikkat edilecek husus şudur ki, M.Ö. 1500 yılında tekerlek keşfi ile 53 Km./saate erişen hareket hızı bu seviyesini yüzlerce yıl muhafaza etmiş, ta buharla çalışan makinanın keşfine kadar... 18.nci asırda hız ancak 160 Km./saate çıkarılabiliştir. Benzinli motorlardan sonra jet motorları ve füzeler bu hızı 650 Km./saat ve nihayet 8000 Km./saate ulaştırmıştır. Görüldüğü üzere 32 den 160 Km. ye yükselmek için aşağı yukarı üç bin yıl geçmesi olmasına mukabil 160 dan 650 ye çıkmak için çok kısa bir zaman yeterli olmuştur. Hele 7000'e yükselmek daha da kısa bir zamanda gerçekleştiril-

miştir. Bunun üzerindeki hızlara erişmek ise bu gidişe göre daha da kısa bir zamanda gerçekleşeceğe benzer. (Eğer bir engel çıkmazsa tabii.) Hareket hızı grafiğinde üstel bir fonksiyonun eğrisine benzeyen bir yükseklikle bir asemtod boyunca sanki sonuza doğru bir uzanış göze çarpar. Bu asemtod, yirminci yüzyılın sonunu mu işaret ediyor? Bu sınır, hızların çarpacağı bir duvar gibi görünüyor. Yanlış bir anlaşılmağa mani olmak için hemen belirtmeliyiz ki, gelişimin hızlanması ve bir hız duvarıyla karşılaşma, sadece hareket hızının çizdiği gelişim eğrisine bağlı olmaktan çok uzaktır. Her sahada böyle bir gelişme ve gelişimin hızlanmasına tanık olmaktadır. Bunlar arasında en önemlisi ise düşüncenin uygulanmasına geçiş hızı ve düşüncüyü dolaylı olarak etkileyen ortam değişimlerinin düşünce hızını arttırışıdır.

İnsan gide gide nereye varacaktır? Düşünce hızının artışı, nereye kadar dayanabilir bir nitelik taşıyacaktır? Sınır ve ötesinde ne olacaktır? Bir patlama veya bir ilkele dönüş söz konusu mudur? Bütün bu sorular enteresandır. Hız duvarı acaba bir sıklusun sonunu mu işaret ediyor? Bu sını-

nının 2000 yılı civarında görünüğü de ayrıca enteresandır. Dünya ortamının fizik şartları da böyle bir duvara ulaşan insanlık karşısında yeni bir düzenlemeğe gidecek midir? Tufan ve kıyamet düşünceleriyle bir paralellik kurulabilir mi? Evet, bütün bu sorular aklımızı kurcalamağa başlamıştır. Zamanın daralığı, bu daralığın sıkı sıkı sınırları içine sığdırılmağa çalışılacak gelişim, hızlı düşünme ve hızlı ruhsal evrimin karşısında insan nereye kadar dayanabilecek ve hangi sınıra ulaşabilecektir? Bu sınır bir son mudur? Zaman akış hızının artışı karşısında (Bunu sübjektif olarak düşünceğiz.) Yeni çareler ve yeni yöntemler bulunabilecek midir? Böylece insan, yeni bir ortamın değişik yapıda bir zaman akışı içinde, duvarı aşmağa başarabilecek midir? Kompütörler bu devrede insana ne derecede yararlı olacaklar ve insanı nereye kadar götürebileceklerdir?

Beden içinde, dünya şartlarına tabi bir ortamda zaman ve hız duvarını aşmakta, bize hangi gücümüz yardım edecektir? Bir saniyenin içinde teması kabil olan uzun bir hayat macerasını veya düşünce faaliyetimizi gerçekleştirecek yöntemler, bize yardımcı olabilecekler midir? Şüphesiz bütün bunlar, üzerinde durulacak ve denecek hususlardır. İnsanın önünde yeni ufuklar açılıyor.

Bilindiği üzere insan beyninin büyük bir kısmından faydalanmak, bugün için mümkün olamamaktadır. Belki de bu sahadaki araştırmalar, diğerleriyle elele vererek bize, karşımıza bütün haşmetiyle dikilen ve gittikçe hızlanan gelişimimizin hız duvarını aşmamızda yeni imkânlar hazırlıyacaktır.

RUH ve MADDE Dergisi'nin 17. Cildi Çıktı

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

FİYATI : 75 LİRA

SİYER

aktüalite

SELMAN GERÇEKSEVER

Ruhsal Fotoğraf

Normalüstü görüntülerin bulunduğu bir fotoğrafa bakılmaktadır. Bu resim bir müzik medyomun halka açık konserinde çekilmiştir. Ruhsal çizgiler fizik medyumluğun belirtileri olarak görülebilir. Ektoplazmik bulutun üzerinde de belki belirsiz bir surat oluşumunun başlangıcı görülmektedir. Daha sağda bulunanördüncü çizgi ise dinleyicilerden biriyle ilgili görünmektedir.

Resimde görülen piyanist (aynı zamanda müzik medyom) Margit Selin'dir. «O'nun konserlerinde çekilen fotoğraflarda normalüstü görüntülerin çıktığı yegâne resim bu değildir» diyor gazeteci Gerry Nilsson ve ilâve ediyor: «Böyle bir konserde bulunmak gerçekten de sahâne bir tecrübe olsa gerek...»

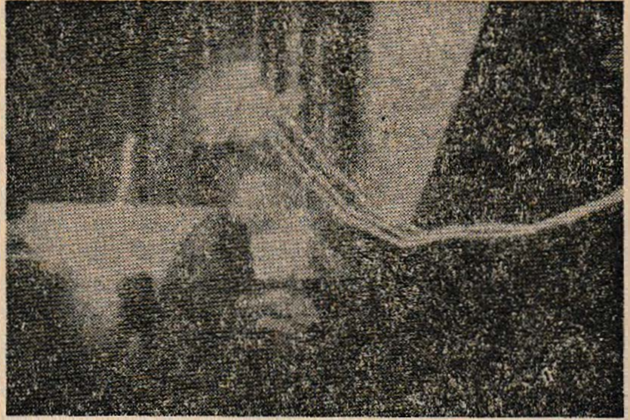
O'nun çok basit bir piyano eğitimi görmüş olduğunu bilirseniz, durum daha da ilginçleşir. Piyano tuşları üzerinde parmaklarının âdefâ uçarcasına hareket ettiğini gördüğünüz zaman şaşırmamak elden gelmez.

Finlandiya doğumlu Margit Selin, bir avukat hanımı olup, «Ben sadece bir

kanalım (vasıtayım). Parmaklarımı nereye koyacağımı bilmem. Kendi kendime olsam böyle çalamam.» demektedir. Kendisinin bazen İsviçre'nin Rose MARY'si derler. Klervoyan değildir. Rose Mary gibi kendisi müzik parçaları da yazamaz.

yazılıdır: «Özberre hiç birşey çalamaz ve müzik hakkındaki bilgisi pek azdır. Fakat kocasının ve müzik otoritelerinin yanında, teknik ve müzikal harikalar yaratacak derecede gösteride bulunabilir.»

Böyle bir gösteri sıra-

Margit, kendisinin müzik rehberinin Liszt olduğunu söylemektedir. Fakat medyumsal repertuarında Beethoven, Haydn, Mozart, Rachmaninov, Bach, Tchaikovsky, Chopin, Brahms da bulunmaktadır.

Hafif trans hâlinde müzik çalan medyum arkadaşları tarafından yapılmış müzik kayıtları da bulunmaktadır. Böyle broşürlerden birinde aynen şunlar

sında Margit ile konuşulmaz ya da durdurulamaz. En azından dört ayrı tipte kaldığı söylenir. Melodileri asla tekrarlanmaz fakat ton ve ritim bazen aynı olabilir.

1897 de doğmuştu ve 35 yıldır müzik medyum olarak ciseler düzenlemektedir. İsveç, Finlandiya, Danimarka ve İngiltere'de konserler (celseler) vermiş durumdadır.

(Psychic News'dan

Annenin

Duası

ANNENİN RÜYASI

1924 de ailem Goldendale, Wash.'da yaşamaktaydı. Birgün annem Anna White, mutfağa üzgün haberi bildirmek üzere, bizleri çağırdığı zaman 12 yaşında bulunuyordum. «Kuzeniniz Robert ölecekmış. Bugün amcamız Clem ile halanız Nellie onu hastaneden alıp getirecekler ve bizde bir süre kalacaklar. Bu süre zarfında sizlerin çok uslu durmanızı istiyorum.»

Bu sözler üzerine üzgün bir vaziyette kızkardeşim Jenny'le birlikte kapının önüne çıkarak onları beklemeye koyulduk. Çok geçmeden araba kapının önünde durmuş ve içeriden önce, her zaman güllen amcamız Clem, asık bir suratla çıkmıştı. Nellie halanın suratı ise üzüntüden korkunç bir hâl almıştı. Dört yaşındaki Robert onun kolları arasındaydı. Biricik çocukları hastalandığı zaman deli gibi hastaneye koşmuşlardı. Helbuki şimdi ümidlerini tamamen yitirmiş olan halam dudaklarında acı bir tebessümle karşımda duruyordu. «Öyle üzgün üzgün durma bakalım.» dedi bana. «Robert iyileşecek, görecek-

siniz...» Fakat biz tabii gidip de oynamadık. Robert'in öleceğini adeta kesinmiş gibi biliyorduk. Halamın kolları arasındaki başı tembeyaz bir balon gibi hareketsiz duruyordu.

İçeri girdiklerinde annem çaresizlikten ellerini oğuşturmadan başka bir şey yapamıyordu. Halam ona da, «Sanki dünyanın sonuymuş gibi, üzülmeyi bırak, sende...» dedi. Robert'i doktorlar iyi edemediler. Fakat TANRI edecektir. Şimdi elimizden gelebileni yapmaya çalışacağız. Bana biraz sıcak su getirin.»

Bunu işiten annem eminim ki, halamın aklını kaçırdığını düşünmüştü o anda, fakat yine de dediğini yapmak üzere mutfağa koşmaktan kendini alamadı. O günden sonra birkaç hafta süreyle devamlı olarak oğlunun yanında bulundu halam. Geceleri bile yanından ayrılmadı. Sandalye üzerinde ne kadar uyuyabildiyse, onunla yetindi. Hem ağlıyor hem de devamlı olarak dua ediyordu. Dualarında neler söylediğini işitemiyorduk, fakat arasıra duyduğumuz bir kelime vardı: «Ulu Tan-

rım.» Bunu iki kelimeyi defalarca tekrarıdığı olurdu.

Hastanedeki doktorlar Robert'in bir hafta daha yaşayabileceğini söylemişlermiş. Fakat bize geleli iki hafta olmuş Robert hâlâ ölmemişti. Sıcak banyolar ve devamlı dualar sürüp gitti. Nellie hala iyice zayıflamış, saçları ağarmıştı. Aradan iki hafta daha geçtikten sonra Robert'in suratındaki ifadenin normale döğru gitmekte olduğunu bizler de anlamıştık. Bir sabah sıcak banyodan sonra halam, «Bugün öğleden sonra Robert'i doktor muayenesine götüreceğiz. dedi.

Onlarla birlikte Dr. Jenkins'e benim de gitmeme müsaade etmişlerdi. Robert'i gördüğü zaman aile doktorumuzun suratındaki şaşkınlığı hiçbir zaman unutamayacağım. Bu şaşkınlık içinde Robert'i tepeden tırnağa muayeneden geçirdikten sonra nihayet halama dönerek: «Şimdiye kadar bu çocuğa ne yapıyor idiyse, aynen devam edin...» Sonradan halamdan öğrendiğime göre, Dr. Jenkins kasa-benin en Tanrı tanımaz adamlarından biriymiş. Bunun üzerine halam gülererek sözlerine ilâve etti: «Bak canım, ben bu dünyada en tanınmış Tanrısızın bile Tanrı tanımaz olduğuna inanmıyorum.

Bunun izah şekli nasıldır bilmiyorum ama Robert tamamen iyileşmişti. Şimdi büyük babadır.

(FATE den)

Metapsişik Bilgiler

Tehliglore Dayanarak Düzenlenmiştir.

İncil'de Zikredilen Sevgi

KARIŞIM

Bir insan herhangi bir fiilin icrasında kendi fikir ve reyinin icap ettiği kanısında bulunabilir. Bu, muhtelif şartların biraraya gelmişinden doğmuş da olabilir. İşte fert kendi fikir ve reyinin bir hadiseye dahil olmaması noktasında gerçekten kritik bir noktadadır. Bu hareketi mükemmelen maskeli bir nefsaniyet olabildiği gibi, işe bağlılıktan ötürü onun kendine eş edindiğinden ötürü kaba bir vicdan sesi olarak da ortaya çıkabilir. Böylece, maskeli vicdan ve maskeli nefsaniyetle karşı karşıya kalırız. Gerçekten bunlar tek bir maske altında iki simadır. Maskeyi kaldırdığımız zaman hangi sima ile karşılaşacağımız malûm değildir. Maske ancak teemmülle, nefse hakimiyetle, burada iradeyi de edliyebiliriz, ve tevlin mekanizmasını bilmek suretile iza-hale edilebilir.

33. NEFSANİYETE MAĞLUP

OLMAYAN KORKMAMAK :

İnsan kompleks bir varlıktır. Yani on- da geri tesirler olabildiği gibi yüksek tesirler de vardır. Bunların birleştiği mekan- lardan biri ve belki de yeganesi insan ve ona bağlı kademelerdir. Şimdi bizim nefsa- niyeti temyid etmek için onunla ünsiyet ka- zanmamız gerekir. Çünkü insan ancak sına- mak, görmek ve teemmül etmek suretile yükselir. Bu hale göre, nefsaniyeti bir gü- nahı kebir olarak örtüp mütemadiyen on- dan kaçmak onun hakkında hiç bir bilgi e- dinmemek demektir. Muhakkak ki insanın cehli vardır ve silahı zayıftır. Mağlup ol- maması veyahut sürçmesi için hiç bir

sebeptir. Bu ateşin tadını bilmeyen bir çocuğun elini yakıtırmağa benzer. Yalnız, böyle bir bilgiyi aldıktan sonra muhakkak- ki bir rikkatin bulunması zaruridir. Yani hadiselerin akışında müşahade edilen ile, alınan tesir arasındaki ve bunun bir ter- simi olan vicdani kamaatın bir mühasala- sını da devamlı olarak tetkik etmek zaru- retidir. İşte görüyoruz ki, sevgi problemi ile makul vicdan problemi burada yine karşımıza çıkar. Sevgi realitesinde olan mütemadiyen sevginin işlemesile meş- gul olacak, ancak o terimdeki tesirleri ile alış verişte bulunacak ve böylece ruhi has- letlerinin muayyen bir skalesi üzerinde eg- zersiz yapıp maharet keşbedecektir. Fakat, bu skala nihayetsizdir. Ve tekâmülde hiç bir şekilde atlama olmadan inkişaf vardır. Halbuki, yukarıda bahsetmiş olduğumuz tarzda üçlü bir sentezi yapabilmek için makul bir vicdan seviyesinin tesirlerini ala- bilmek şarttır. Yoksa, nefsaniyetden kaçı- nız deriz.

34. İNCİLDE ZİKREDİLEN SEVGİ :

Daha evvel bahsetmiş olduğumuz tesir planlarının bir kısmını ihata eder. Halihazırda insaniyetin içinde bulunduğu seviye, sevgi seviyesinin üstündedir. Dolayısıyla bu Mukaddes metnin geçerliliği ona ihtiyaç du- yan kimselere mahmumdür. Makul vicdan seviyesi sevginin de üstündedir. Sevgide bilgi yoktur. Sevgi baştan aşağı münakil olmak, bir realiteyi bir duygu halinde yaşa- maktadır. Duygumuz ne kadar kesif ve şid- detli olursa olsun, bir bilgi değildir. Yani onun muhtelif planlar arasındaki tabikası bize münhasır değildir. Bizden çıkan bir tesir mevzuu bahis olamaz.

35. İNCİLDE SADECE SEVGİYİ TERARÜZ ETTİRİLMESİNİN SEBEBİ :

Umumî realitenin icapları yüzündendir. Tekamülde külli olan, ferdi olana tercih edilir. Ve, külli olan, ismi ile bellidir ki en geri seviyedekinden en orta seviyedekine kadar birşeyler verebilecek kapasitededir. Ama insanlık bu derecede üniform değildir. Yani öyle bir röliyef ki, aynı seviyedeki çıkıntılarının yanında ondan daha derin veyahut ondan daha yüksek çıkıntılar da vardır. Böylece, muhtelif tesir kuşakları tebellür eder. İşte her tesir kuşağının kendine has bir yapısı ve bu yapıdan doğan bir realitesi vardır. Böylece, biz ve küremizin muhtelif yerlerinde bulunan diğerleri, muhtelif tesir ve değişik ifadelerle olmakla beraber makûl vicdanın esasını kavramakla meşguldür.

36. MUKADDES METİNLERDEKİ

« S e m b o l » lardan birinin çözümünü görelim: Mukaddes Metinlerle zikredilen ifadelerin, ortaya konan sembollerin insanlara kendi içinde buldukları tekâmül realitesinin şartlarına ve imkânlarına göre çeşitli mamalar alacağı bedihidir.

Bakara Suresi: 60. Ayet.

«Hani Musa kavmi için su aramıştı. Ona Biz, «Asanı taşa vur.» demiştik. On dan oniki pınar çıkmıştı. Herkes su içeceği pınarı öğrenmişti. Allahın rızkından yeyin, için, fakat yeryüzünde fesat çıkararak taşkınlıklar yapmayın.» demiştik.»

Buradaki;

A s a : Umumiyetle bilgidен hasıl olan bir İyakaat ve vazife görme gücüdür.

T a ş : (ve mümäsili şeyler) Beşeri realitenin sertleşmiş, yani artık üzerinde iyi işlerin zuhuru mümkün olmayan, vicdanları ve karakterleri temsil eder.

S u : Kendisine eklenen sıfata göre, türlü tesirlerin, tesir tabakalarının veya kalitelerinin ifadesidir.

Bu manalara göre Ayeti şöyle anlayabiliriz:

Musa, vicdani tesirlere muhatap olamayacak kadar realitesi katılmış kavmini salâha çıkarabilmek için, kendi bilgi ve liyakatinin gücünü kullanarak bir tatbikatta bulunuyor. (Asanın taşa vurulması).

Bu bilgili tatbikat sonucu, lüzumlu tesirler elde edilerek, herkes kendi ruhi durumuna uygun bir seyyaliyet içersinde ayrı bir yönetim tesirine tabi oluyor. (Suyun fışkırması ve su içilecek pınarın öğrenilmesi).

36 a. «EMREDİLDİĞİN İSTİKAMETTE OL» AYETİN TEFSİRİ :

Burada bir peygamber mevzuu bahis ise, muhakkak ki Rabbi mertebesinde bulunan plândan almış olduğu tesir, emir ve bilgilere göre fonksiyonunu icra edecektir. İşte, emredildiği odur. Burada, hür düşünceli, açık vicdanlı ve makul faaliyetleri bulunan bir kimse için emir, ancak akıldan, ancak vicdandan alınan tesirlerdir, ikazlardır, hatta bir bakıma baskılardır. Sevgi realitesinde bulunan bir kimse için de bu böyledir. Otomatizma içersinde bulunan bir kimse içinde bu gene aynen böyledir. Görülüyor ki bir fikrin izahını ve bir fikrin tatbikat sahasını sorar ve anlamağa çalışırken onun muhtelif realiteler içersindeki tersimini nazarı itibare alarak düşünmelidir. Cebrail için ise, emrolunduğu gibi olmak çok daha başkadır.

37. İDRAK GELİŞMESİ :

İnsanların idrakleri üç büyük şartla bağlı olarak gelişir:

1) Ruhun bizzat kendi istekleriyle meydana getirmiş olduğu hareketlerindeki deterministik ilginin tekâmülle hâdim olup olmayışı.

2) İnsanların kendinden bir üst realitesi, her kesiminde icapları yerine getirebilmesi için, hayatının birçok noktalarında birçok fiillerini açık ve doğru olarak yapması gerekir. Böyle bir İyakata ulaşıldığı zaman, bu gerek kendi iç faaliyetinin, ge-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

rekse tâbi olduğu ruhi plânın tesiri altında yeni bir idrake ulaşır.

3) İçinde bulunduğu tekâmül devresinin umumî hayat nizamı içerisinde meydana getirmiş olduğu yeni atmosferin bütün canlılar üzerinde ve bilhassa insan varlığı üzerinde hasıl etmiş olduğu geniş bir havsala, bir idrak gelişmesini temin eder.

Bunlar, umumî ve henüz bizlerin hiç birimiz tarafından bilinmeyen bir mekânizma ile temin edilir.

İnsanlar, niçin günlük hayatlarında bir çok problemlerin hallini geçiştirirler? İnsanlar, niçin bağlı oldukları ana tesiri, bir nisyan içerisinde terkedip, hiç de hayırlı ve mantıklı olmayan tâli tesirlere tâbi olurlar

38. İDRAKLİ ve ŞUURLU OLMAK :

Tesirlerin, insan tekâmülündeki yeri, sonsuz derecede önemli ve esastır. Yaşayan bir varlık olarak, tesir aldığımız noktaları muhakkak ve muhakkak, açık olarak görmeğe çalışmalıyız. Ancak böylece idrakli olabiliriz. İdrakli olmak budur. Tesir aldığımız noktaları görmek ve tesbit etmektir.

Şuurlu olmak, idrak safhasından sonra gelir. Tesir aldığımız noktaları görüp tesbit ettikten sonra, bunların meydana getireceği olayları, önceden kavramaktır. Veya, efalimizin idrakli içerisinde olduğumuz için, fiillerin, kademe ve kademe inikalarını, kapasitemiz dahilinde tesbit etmek ve onları tasarrufumuz altında bulundurmaktır.

Mamafih bu husus, henüz insanların kârı değildir.

39. BİLGİNİN ALINIŞI :

İşte, buna benzer şekilde, insanlığın dağılışındaki ayrılığı, zıdlığı ve çeşitli seviyeyi bir araya getirebilecek; onları tertip edip ortalama bir seviyeye ithal edebilecek bir cehit, bir yarı, bir muhkem fill teşekkül ederse, bizler, yüksek tesirin süzülmuş bir şekli olan vaat edilmiş bilgiyi alabiliriz. İşte böylece bilgiye ulaşmak, yine bilgiyle olur. Bu seviyeyi iktisap etmek, bi-

linen şeylerin tatbikatı dolayısıyla, yeniden bilinmesiyle olur.

Hayırda bulunmanın bilinmesi, hayır içlendikten sonraki bilinmesinden farklıdır. İkinci bilinme, birinci bilinmeden, kıyas, sına ve bütün tesirleri ile beraber müşahede edilmesinden dolayı, daha kıymetle ve esastır.

Bir kimyagerin, nazari safhadan ameli safhaya geçmesi ve nihayet, tekrar nazari safhada, fakat itminan bulmuş olarak, bir hüner, bir inkışaf, bir fazlalık, nihayet bir idrak kazanmış olarak ortaya çıkması mevzuubahistir.

Demek ki, kâinatın hangi buutunda ve hangi tesir manzumesi içerisinde olursak olalım, bütün ebedî faaliyetimiz bilgi, bilginin tatbikatı ve tekrar bilgidir.

40. BİLGİNİN VERİŞİ :

Karşımızdaki insanları, onların tekâmül realiteleri içerisinde tesbit etmemiş ve onların açısından etrafı görmemiş ve sonra yüksek bir tesirle, bu açının zaviyesini genişletmemiz gerekir. Yani, fertlerle meşgul olurken, onların realitelerini kavramağa çalışmalıyız ve onlara, doğruluğuna her bakımdan itminan olduğumuz bilgiyi vermeliyiz.

41. RUHİ SEYYALİYETİN TEMİNİ :

Çok değişik yüksek ruhi tesirlere intibak edebilmek için, ruhi seyyaliyete mâlik olmak gerekir. Bunu temin için de özel bir çalışma yapmak icabeder. Bu özel çalışma şöyle olmalıdır:

1) Her gün tayin edilecek müsait bir zaman ve şart içerisinde objesiz konsantrasyona devam etmek.

2) Yüklenilecek vazifenin şuuruna daha derin varabilmek için, efal kontrolünü artırmak ve iki misline çıkarmak.

3) Vicdan muhakemesi ve kıyas bilgisini ile, karşılaşılan olayları iyice rapetmeyi talim etmek.

4) Ailevi problemlerin zannedildiği kadar güç olmadığını anlamağa çalışıp, her kolaylığın mevcut olabileceğine iman etmek.

POLİTİKA

(Sayfa 17'den)

inaksat görürseniz buna bir raslantı diyebilir misiniz? Raslantı kişinin, bilgisizliği yüzünden karşılaştığı zorunlu sonuçların oluş sebeplerini bilememesi karşısında uydurulan bir sözcükten ibarettir. Yoksa, bir toplum yaşamında sözü bile edilemez.

İkimiz de sustuk. Yorulmuş muyduk? Ben adamın sandığı kadar zeki çıkmamış mı idim?. Belki de adam beni ta uzak bir ülkeden buraya kadar getirdiği için kendi kendine kızıyordu. «Oh olsun!» dedim içimden ve bu duygu bana cesaret verdi:

«Canavardan bahsedecektik?»

Adeta hüzünle gülümsedi: «Canavarları biz yaratırız» dedi. «Onlara gereksinime duyduğumuz için, yaratırız.»

Sustum.

«Sahi sizce doğru olabilir mi böyle bir fikir?»

«Sizin düşünce sisteminize göre böyle olmaması lâzım» dedim.

«Doğru» dedi. Nasıl Jung arşetipler için: «bireysel bir uydurmayla varolmuş degillerdir» demişse canavarlar da öyle. Sizce masalda kahraman şövalyenin öldürdüğü canavar neydi?»

— Nefsaniyet.

— Nefsaniyet nedir? Neyse, geçelim. Ya şatoda kurtulmayı bekleyen gülcü kız?

— Özgürlüğümüz dedim.

İlk defa yüzü ışıldadı: «Bakın» dedi. Şu odaya girdiğinizdenberi bir tek akıllıca laf ettiniz. Fakat değer. Ben bir politikacıyım. Size bütün anlattıklarım da gerçekten yüreğimden gelenleri söyledim. Ben bir olaya sorumlu olarak iştirak ettiğimde sevinir, haz duyarım. İsterse olay yirmi kişinin karşısına dizilmesi olsun. Bu sıra, kendi benliğimin dar hudutlarından kurtulmuş görürüm kendimi. İsterse şu ülkenin olsun

— Bu keskoca dünyanın yanında niçtir; bilirin bunu — ortaklaşa ruhuymdur artık. Ölümsüz ve cinayet gibi küçücük suçlarla suçlanamaz bir varlık olurum. Ama yine de sormak isterim size:

— Neyi?

— Benim kendi ruhum ne olacak? Ülkem yolunda yürüyecek, yürür elbet. Benim kendi özgürlüğüm?

— Musa Yahudilere kızıp Tanrıya yakınmıştı bir sıra dedim. «Öğrenemiyorlar, yapamıyorlar, beni bunlardan kurtar ya Rabbi!» Ve Tanrısı ona cevap vermiştir: «Niçin üzülüyorsun Onların önünde keskoca bir ebediyet var.»

Hazin hazin gülümsedi. «Milletlerin önünde olan neden benim önünde olmasın? Ben ebediyeti milletin ruhuna katılarak bulacağımı sanmıştım. Ancak kendi ruhumdan, kendi sorunumdan kaçmaktı bu. Özgürlüğüm? İstirap, ıstırap ve gerçekten o canavar benim ama bir tek fark var sizinle konuşmamdan evvelki düşüncelerimle.

— Nedir? dedim.

— O kahraman şövalyede benim. Sonra...

Ben ilâve ettim.

— Ve sizi şatonun en yüksek odasında bekleyen kız...

«Sizin için ne yapabilirim?» dedi.

— Beni bir vapurla gönderin. Uçaktan korkuyorum.»

.....

Ekvatoru aşarken bütün vapur neş'e içindeydi. Ve ajanlar da diktatörün kurşunlanarak öldürüldüğü bir sulkaste kurban gittiğini söylüyordu. Nedense gülümsedim: Özgürlük yolunda ilk adım... Ve bin fersahlık bir gezi bir tek adımdan başlar. Mavi dalgalar sensuzdu okyanusta. Ve sıcak güneşten sıkıyetçi degildim.

Enkarnasyon - Dezenkarnasyon Reenkarnasyon

● Halûk Egemen SARIKAYA

BOYUT VE ENKARNASYON :

Enkarnasyon olayını iyice anlayabilmek için BOYUT ve ENKARNASYON ilişkisini iyice bilmek gerekir. Boyut bir çok defalar belirtildiği gibi, varlığın özel bir evrimleşme süreci geçirmek için akord olduğu ve onun içinde sonda araçlarını çeşitli şekillerde salınım yaptırdığı bir kendine özgü enerjetik maddi alandır. Bu alanın geniş bir derecelenme içinde bulunacağı da doğaldır. Bu pek çok dereceler arasında şuur salınımlar (ki biz buna işte enkarnasyon demektediriz) yapmak ile varlık, şu bizim beşeri düzeyimizde doğmak ve ölmek dediğimiz bir süreç olgu içinde bulunur. Bu beşer açısından enkarnasyondur.

Oysa bir Ruhsal Plân bu enerjetik boyutun tümüne hakimdir ve tasarruf etme ihtiyarındadır. O halde onun için enkarnasyon bizim için, söz konusu olduğu gibi değildir. Bu konuyu bundan sonraki kısımda incelemek üzere, şimdi Boyut ve Enkarnasyon'a ilişkin kısa bir bilgi verelim.

Tebliğ 1

«Boyut sizler için bir problemdir. Ve bu yüzden ister istemez bir boyut anlayışı içerisinde bulunamadığınızdan dolayı, evrimi dolayısıyla enkarnasyonları birer şuur daralması tarzında kesin olarak ifade etmekteyiz.

Şuur daralması, bizatihi varlığın içinde bulunduğu boyut yüzünden tesir sahasının ve etkinlik kudretinin mahdutlaşmasıdır. Demek ki, esas itibariyle gerçekte bir şuur

daralması söz konusu değil; varlığın içinde bulunduğu boyut zorunluluğundan dolayı etkinliği ve edilginliği mahdutlaşmaktadır.

Fakat insan varlığı, sadece üç boyutlu realitenin mahı olmadığı için, şuurunun en büyük kısmı ile daha üst realite ve bir boyutun müessiriyeti altındadır. Fakat sizler sadece perdenin önünde mevcut olan şeyi var kabul edip, perdenin arkasında mevcut olan şeyi red etmekteyiz. Bu bir üç boyut zaruretidir.

Varlıklar hangi boyut içerisinde olursa olsunlar o boyuta enkarnedir.

Demek ki, enkarnasyonların yeni bir anlayışı, boyutun verdiği genişlik oranında müessir ve müteessir durumda olmaktadır. Sözgelimi, Spatyom sizler için başka bir mekân, değişik bir boyuttur. Bunun en kaba ve maddi denecek kadar açıklamasını, o ortamdan size intikal eden tesirlerden anlarsınız.

Sözgelimi, zamanın ve mekân boyutlarının daraldığı, sür'atin arttığı daha ince titreşimlerle ve özellikle mantal (zihni) seviyedeki hareketlerin ziyadeleştiğini görürsünüz. İmajinasyon, telepatik kudret (ki orada dünyasal bir telepati değil, psişik bir telepatiyi düşünmelisiniz), mekân kaymaları, zamanın daralması konuları görülür. Bu, sizin şu halinizin hemen bir üstünde ve aynı zamanda ortamınızda bulunan bir boyutun basit tezahürüdür. Varlık orada enkarnedir. Yani o ortamın genişliği oranında bir etkileyen ve etkilenen rolünü oynamaktadır.

Şüphesiz onu (varlığı) görüp gözetenler daha üst bir boyutu teşkil ederler. Onunla (varlıkla) onlar (görüp gözetenler) arasında bir perde vardır. Ve tu perdeler işte, ebediyyen devam eder. Ve her perde arasında (ki bu perde aynı zamanda bir müessiriyet hududu, tesir kademelerinin birbirlerini doğurabilme güçlerinin ziyadeleştiği sembollerdir, her perde arasında mevcut olan yaratılmış varlık, orada enkarne dir. Yani oranın genişliği oranında etkin ve edilgin roledir. Etkinliği kendinden aşağı ortamlara, edilgin oluşu kendinden yukarıdaki ortamlardandır.

Şunu tekrar beyan edelim ki, sizlerin dördüncü bir boyut tasavvur ve anlayışına varmanız mümkün değildir. Bu, mevcudiyetinizin, yapınızın bir sonucudur. Ancak, sezebilirsiniz, duyabilirsiniz olur.» (Sadıklar Planı).

Burada bizler için son derece önemli ve dikkate değer bir bilgi verilmektedir, ki o da şuur daralması olayının spiritik açıklamasıdır.

Hiç kuşkusuz her boyut'un titreşim, tesir ve enerjetik genişliği o boyut içine enkarne olan tüm varlıklar için aynı genişlik ve darlıkta değildir. Enkarne varlığın büyük şuur, enkarnasyon ortamının yani boyutunun üstte belirtilen özelliklerinin sınırlı oluşu nedeniyle bu ortamda kendini bütün genişliği ile ortaya koyamaz. İşte bu durum o varlık için bir şuur daralması demektir. Böylesi, kendini alttaki boyut için de açığa çıkaramayan geniş şuur, bulunduğu geniş boyutta iken alt boyut içindeki dar şuura bağlı ve onun uzantısı olan beden aracına etkide bulunur. Bu etki sayısız boyutlar aşarak ve her seferinde biraz daha kabalasarak fizik beyine veya spatyom beden beynine ulaşır ve geri ilk geldiği kaynağına üzerindeki işlenmiş bilgiyle döner.

Bir dünya insanı gayet dar üç boyutlu ortam içinde geniş şuurunun gayet dar bir kanaldan etkisi altında bulunan enkarne bir varlıktır. Dünyanın boyutu normal koşullar altında varlığın geniş bilincinin da-

ha büyük bir kısmının aşağıdaki bedene etki etmesini engellemektedir. İşte bağlı şuurulluk burada ortaya çıkar. Kuşkusuz bu durum evrimsel bir gereği olduğu gibi, çok büyük de bir rahmet ve hikmeti vardır.

Tebliğ 1

«Kürenizin genetik hafızası, yani kürenizin (dünyanın ilk oluşumundan bu zamana kadar geçirmiş olduğu her türlü fizik yasalarla ilgili safahatin, yapının bütün hareketlerin kazıldığı, tesbit edildiği meksefe, başka kürelerin mefseleleriyle irtibat kuracak olan çıkışlar çok azdır. Sözgelimi, bir A gezegeni diğer gezegenlerle bağlantı fazları olarak on faza malikse, dünya gezegeniniz iki ya da üç faza maliktir. Bunun pek büyük hikmeti ve sonuçları vardır. O hikmet ve sonuçlar o kadar büyük bir yelpaze teşkil eder ki bunların hepsini burada belirtmenin bir yararı olmaz.

Bütün şuurli mahlûkların bu faz eksikliğinden dolayı genel evrimlerinde bir ağırlık başta gelir. Ağır evrim hem fiziki oluşumunda, hem enkarnasyonlar bakımından sınırlı deney alanlarının teşekkülü, hem de evrim sırasında varlıkların yüksek bilinçleri ile olan irtibatının çok seyrek ve kesintili olmasını tevhit eder.

Bu şartlardaki dünya realitesi ağır, zor güç; sezgi ve ilham bakımından kısır, ancak hislerinin gelişmesine bağlı (geliştigi oranda) hız kazanan bir evrim olmuştur.» (BİLGELER PLANI).

Bu tebliğden anlaşılacağı gibi, dünyanın bu evrim siklusunun bunca dar bir boyut içine alınması bu devre insanların hikmetlerinin gelişmesini sağlamak için hazırlanmış özel bir öğrenim devresi oluşundan ileri gelmektedir. Ve aynı zamanda dünya insanının evrim düzeyine de uygun bir genişliktedir bu devrenin olanakları.

Tebliğ 2

«Şuurunuzun bağlı kalması, esas olarak sizin bir organizasyona dahil olmayışından ileri gelir.

❶ Lütfen sayfayı çeviriniz

Söyle ki: Ancak kendi gücünüz kadar bir ışıkla önünüzü aydınlatmaktasınız. Yani şuur faaliyetiniz ancak dar bir sahada konsantrasyon olmuştur.

Bir organizasyon içinde bulunursanız, başkalarının da aydınlatmış olduğu saha size dahil olmuş, dolayısıyla şuurunuzun konsantrasyon sahası genişlemiş bulunacaktır.

Öte yandan, şuurunuzun daralması psikik bir mekanizmadır. Bu mekanizmadan şunu anlamalısınız:

Bağlı şuur %95 maddi tesirler ile ilişki kuran, bir şuurdur. Ancak %5 oranında yukarıya açık bir durumdadır.

Böyle olunca ve siz yeryüzünde deney yapmakla mükellef bulunduğca, şuurunuz %95 maddi tesirler içerisinde kalacaktır.

Sizin kendinizi bağlı ve sınırlanmış olarak hissetmeniz %5 itibariyle bulunan açık tarafınızın zorlanmasından ileri gelir. Bu durumda, ortamınızla maddi ilişkilerinizi sandığınız anlamda kesmek değil, her bir ilişkinin verimlilik derecesini arttırmanızla olur.

Yani yaşayışınızı

makûl (akliî),
vicdanlı,
sakin
ve üstün duygular

İçerisinde geçirmeniz gerekir.» (Sadıklar Planı).

Varlığın enkarne olduğu maddi ortamdaki maddî özne ve mesnelere bu kadar büyük ölçüde ilişki olması, aynı zaman-

da bağlı bir şuur içinde olmasından ve evrimsel tabliyatlarının nitelik gereklerinden dolayı ortaya çıkmaktadır. Kuşkusuz bu durum bir zillet ve zulmet değildir. Sonra ilahî evrimin geçici icaplarından biridir ve bu durum, büyük üstad Dr. Badri Ruhselman'ın dediği gibi; «ruh için gelip geçen bir an kadar kısadır»

Ruhlar için bitmez tükenmez evrimleri sürecinde öylesine anlar vardır. Ruhlar kendi istekleriyle oldukça sınırlı bir şuur hali içerisinde o zamana kadar şu ya da bu nedenlerle ertelenmiş bazı deneylerin tabliyatlarını yapmak talebinde bulunurlar. Bu sanki objektif olarak bilinmiş bir yapı üzerinde artık detaya çalışmak yerine onun ayrıntılarını öğrenmek üzere gene onun bileşenlerin birer birer incelemek gibidir. Ve bu yüzden de bir şuur daralması olur. Yani o konu üzerine bir konsantrasyon yapılması gerekir ki işte bu sırada şuur daralması denilen durum ortaya çıkar.

S O N

Düzeltilme — ÖZET

En. Dez. Recn. Yazısının geçen sayısında şu yanlışlıkları lütfen düzeltiniz.

Sy. 26. 2. Sütün ilk satır;

«Zaruret içinde olmadan evrimini sürdürür.»

Sy. 26 Son parag.:

«Vasıflandırdığımız yönetsel.»

**RUH ve MADDE'ye Abone olunuz;
Okuyunuz, Okutunuz.**

Maddecilik bazen, bedenden çıkan, örneğin, iyonize gaz, serbest elektronlar, radyasyonlar gibi parlak ve enerji niteliği bulunan «bazı şeylerin ruh olduğunu» ortaya koymak hususunda fikir birliği halindedir.

Ruhun Ağırlığı Var mı?

● GEORGES ASSIER'den
SELÂMİ KANIKLI ●

Psikolog ve parapsikolog olan ve kendisine ENCYCLOPEDIA BRITANNICA'da uzun ve şerefli bir hayat hikâyesi tahsis edilmesi uygun görülen WILLIAM MAC DOUGALL'ın kardeşi DUNCAN MAC DOUGALL, ruhun, bazı maddeliğe sahip olduğu düşüncesinde idi. Bu hal içinde O, can çekişmekte olan kimseleri bir klinikte, çok hassas bir teraziye koydurdu. Ölümün yaklaşması sırasında, evvelce bu tecrübeyi hatırlatmış olan tek müellif «NİLS O'JACOBSON *» un, tedrici bir ağırlık kaybı şeklindeki düşüncesini, gerçekten tesbit edip tamamladı. Bu kayıp, yaklaşık olarak, 28 grama yükselmekte idi. O bunu, son nefes esnasındaki su kaybına bağladı. Fakat, tam ölüm anında, bu kez âni olan 21 gramlık bir ağırlık kaybı saptadı. Hadisenin önemi, meydana gelişin, çok kısa bir zamana bağlı bulunmasında idi.

O zaman MAC DOUGALL, bu sonucu temiz yürekle elde etmeye karar verdi. Aynı tecrübeyi 92 kez tekrarladı ve bir çok defalar, aynı sonuçları elde etti. Fen ile ilgisi olan her hangi bir kimse, bundan bir kural çıkarabilirdi ve MAC DOUGALL'da şöylece bu kuralı çıkardı:

Ulaştığı sonuca göre, ruh veya «şey» diye adlandırılan varlık, 21 gram gelmektedir. O zamandan beri hiç kimse, bu tecrübeyi şu nedenle tekrarlamamıştır: Pratik olarak ölüm tecrübeyi yasaklayan bir saygı uyandırmaktadır. Ne varki, bu tecrübe asla insani saygıya darbe kabul edilmeyecek, sadece ruhun varlığını isbat edecektir.

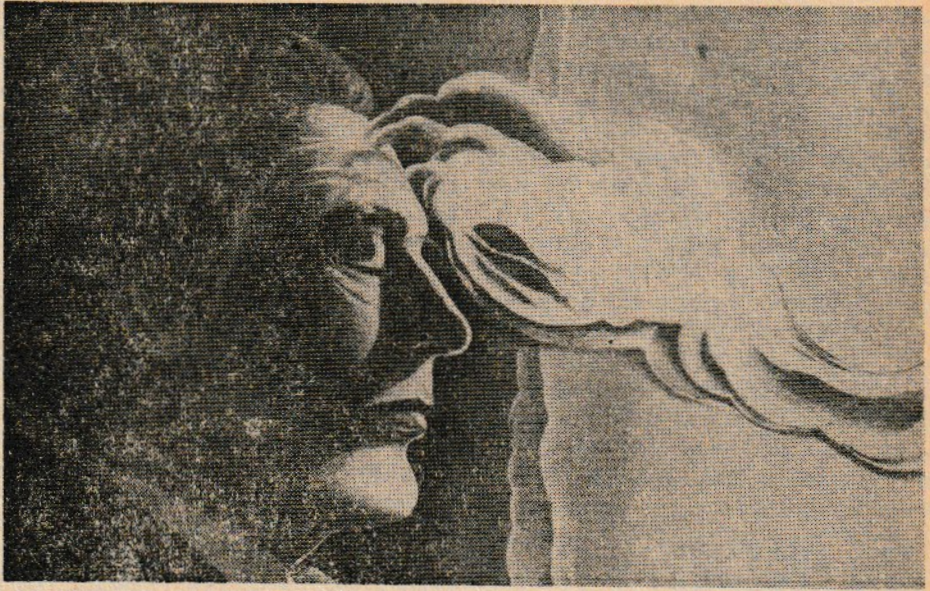
RUHUN FOTOĞRAFLARI :

Bir çok yıllar sonra, HYPOLITE BARADUC adlı bir fransız, ölen oğlunun fotoğraflarını çekmek düşüncesine kapıldı. Fotoğraflar, çocuğun üstünde, beyaz renkte bir leke gösterdiler. Belki de bu, bir hassas tabaka hatasından, kötü bir duruştan, ya da beceriksizce yapılmış bir developmandan ileri geliyordu. Altı ay sonra, karısı ruh teslim ettiği vakit, BARADUC tecrübeyi tekrarladı. Yayılmış, bulutlarla katlı olan aynı beyaz leke, sanki havaya yükselmekte idi. O burada şöylece «bazı şeyler» elde etti. Fotoğraf hassas tabakasını etkilemek üzere, belirsiz şekilli ve hareket niteliği olan, fakat bununla beraber, yoğunluğu az olan, oldukça maddesel bir cisim... Bir fizikçi için böyle bir tarif, havanın iyonizasyonu hadiselerini hatıra getirmeyi ihmal ettiremez.

Bu hassas tabakayı etkileme kapasitesi, BARADUC tarafından fotoğrafı alınan cismin, son nefes sırasında akciğerler tarafından çıkarılan hava olmasına uymamaktadır. Zira, önce hiç görülemez, sonra bu hava neden iyonize olsun. Nihayet, bir litre hava 1,293 gram ağırlığında gelir, MAC DOUGALL tarafından ölçülen bu 21 gram, akciğerin bir kaç defalık kapasitesi olan, yaklaşık 17 litreyi gösterecektir.

Bununla beraber, bu 17 litre rakamını hatırdan tutmak gerekir. Çok muhtemel olarak o bir gaze tekabül etmekte ve en geniş

* «Ölümden sonraki hayat», Milliyet Yayınları.

anlamda, bu gazın hava olduğu sanılmaktadır. Onu, hafifce parlaklık verecek tarzda, ne iyonize edecektir? Çok muhtemel olarak da bunlar, serbest elektronlar olmalıdır.

İnsan bedeninde serbest elektronların bulunması fikri, şu nedenle, tamamiyle hayret verici bir şey değildir. Bizim sinir sistemimiz, ancak NEURONS'lar boyunca uzanan, sürekli bir elektron akımı sayesinde çalışmaktadır. Fiziyolojinin en büyük sorunlarından biri, bu elektronların, beden sınırlarını terk edip etmediğinin bilinmesidir. Esasen bu husus, KIRLIAN'ın ünlü fotoğraflarına inananların tezi olup, şiddetli bir elektronik alan içindeki bir fotoğraf plâkasıyla bir cismin, doğrudan doğruya teması yoluyla çekilmiş ve cismin çevresindeki düzenli veya hareketli parlak Avraları meydana çıkaran bu fotoğraflar, «para normal» fotoğraflardır. Şurası tamamiyle gerçeğe benziyor ki, sorun bir gün, belki bütün bunlara inanmayanlar tarafından bile çözümlenmiş olacaktır. Başın, elektro manyetik bir alana mâlik olduğunu ve bu alanın, bakış tarafından yönlendirildiğini keşfeden, Amerikalı bir sinir uzmanı değil midir?

Geriye, ruhun parlaklığı ve ağırlığına dair iki büyük husus kalmaktadır. Örneğin bu 21 gramın, ölen kimsenin ağırlığını ne kadar saniyede veya saniyenin parçasında eksilttiğini öğrenmeye olanak verecek, bütün aletlerle meydana çıkarmak için, MAC DOUGALL'in tecrübelerini bir çok defalar tekrarlamak gerekecektir. Şüpheleri inandırabilecek sadece bu açıklıklardır. Fakat zannımıza göre, ektoplazmik kaplılar gibi hadiseleri elde etmek için, burada aynı zamanda, kitle ve enerjiye de malik olunması gerekmektedir.

IŞIK VEREN KADIN

Parlaklığı iki katına çıkarılmış bir enerji fikri, bir ruhun görülmesine veya her hal içinde, BARADUC ve MAC DOUGALL tarafından meydana çıkarılan «maddeye» bağlandığı vakit, hayret uyandırabilir. Gerçekten bizler, bu konular üzerinde oldukça belirsiz bir kültüre uymuşuzdur. Bunu kabul etmemiz gerekir. Ruhun gayrı maddi olduğunu ve enerjiden yoksun bulunduğunu düşünelim. Fakat bu, sorunun üzerine cidd' olarak eğilmemek ve onu aydınlatmaya olanak veren halleri yeterince incelemektir. Halbuki, İtalyanın kuzeyinde kaybolmuş bir

● Lütfen sayfayı çeviriniz

kasaba olan PIRSANO'da, bir «ışık veren kadın» vakası vardır. 1934 yılında bu kadın, çıplak gözle görülebilen, ışık verir hale gelmesiyle, bölge yetkililerinin dikkatini çekmiştir. Onun yaymakta olduğu, mavim-trake bir ışık idi ve 5 Mayıs 1934 tarihli «THE TIMES» gazetesinde, uzun bir makaleye sebep olmuştu. Sonunda vaka, PADOUE üniversitesine bağlı tıbbi bir şirketin hekimi olan doktor PROTTİ'nin ilgisini çekti. Aynı hekim, vak'adan doğru bir belge elde etmek için, PIRSANO'lu kadının filmi çekti. Kadın, titreşim halinde parlamakta idi. Bu titreşimler sırasında, soluk alış ve kalbinin atışı hızlanıyordu ve kriz, ter çıkarmakla son buluyordu. Vaka, başkalarıyla beraber, THURSTON * tarafından da anlatılmıştır.

VECD HALİ İÇİNDE DOĞA - ÜSTÜLÜK :

O devirde doktor PROTTİ için açıklamalardan biri, aşağıdaki gibi mümkün oldu: Doğal olarak kan — herkes üzerinde — ultraviyole frekansındaki radyasyonlarla beliren, her hangi bir radyoaktivite yaymaktadır. Bu kadın, organizması içinde meydana gelmiş olup, sülfür parlıtısına neden olan, özellikle radyoaktif bir kana sahip bulunmalı idi. Doktor PROTTİ'ye göre, sılı bir oruca riayet eden bu kadının, pehriz sırasında bu kükürtlü bileşimden çok miktarda salgılamasına yol açıyordu.

Teori kabul edilebilir durumda, fakat çok karışıktır. Gerçekten, 1934 yılında, bazı unsurların, doğal radyoaktivitesi henüz keşfedilmemişti. Onların en azlarından biri olan potasyum, organizmamızda bol miktarda bulunmaktadır. Oysa potasyum bir beta ışını yaymaktadır. Bu da, RUTHERFORD'un, doğal radyoaktivite hakkındaki ünlü tecrübesinden esinlenilmiş olan, aşağıdaki açıklamayı incelemeyi gerektirmektedir: Potasyumun beta ışını — kuşkusuz terle dışarı atılan — deri üzerindeki havayı iyonize eder ve PIRSANO'lu kadinkine gibi, bir parlıtaya neden olur. Sadece bir vaka söz konusu değildir. Ermiş kimselerden bir çoğu, benzer şekilde bir ışın yaymıştır. En ünlü misal, kuşkusuz, 1916 yılında LEECE

de ölen, cennetlik BERNARDINO REALİNO'nunkidir. Onun şiddetli parlıtı, 1908 yılında, tesadüfi olarak, TOBIAS DA PONTE adlı biri tarafından, tam öğle vaktinin ortasında görülmüştü. REALİNO'ya iade ziyarette bulunan ve kapıyı kapalı gören bu adam, tahtanın yarıklarından ışık geldiğini görünce, bu yarıklardan birine gözünü uydurduğu vakit, şunları görmüştü. Cennetlik vecd halinde ve iki ayağı yerden yukarı kalkmış durumda idi ve şiddetli bir parlıtı çıkarıyordu. XIV üncü BENOÎT'nin bu açıklaması, durumu şöylece doğruluyor: «Bunun bilinen bir vaka olduğu sanılıyor. Zaman zaman doğal alevler, görünür bir şekilde, bir insanın başını kuşatırlar ve bazen de, bütün şahıslar, doğal olarak, her yanlarından fıskıran kıvılcımlar halinde ateş yayarlar.»

Alkali bir maden olan potasyumda, atom başına 19 elektron sayılmaktadır. Bu hal içinde onun, bunlardan bir miktarını, yukarıda anılmış olan, iyonizasyonu sırasında kaybetmiş olması pek muhtemeldir. Bizim bedenimizde bu o kadar çok oranda bulunmaktadır ki, plazma litresi başına düşen miktarı, 150-200 miligram olarak sayılmaktadır. Bu da, nisbeten önemli bir miktardır. PIRSANO'lu kadın tarafından sıkı bir şekilde riayet edilen orucun, onun potasyum metabolizmasını, dikkati çekecek derecede değiştirmiş olacağı hayal edilebilir. Belki bu kadın, HYPERKALİEMİE adı verilen, yani, potasyumun anormal derecede yoğunlaşması demek olan hadise ile, belki böbrek veya böbrek üstü yetersizliğinden, ya da HYPERKALİEMİE diye nitelendirilen, tamamıyla başka bir metabolizma düzensizliğinden muztarip bulunmakta idi. Yani o, bir laboratuvar analizinden geçirilmiş olmayıp, tamamıyla kendi halinde bırakılmıştı. Esasen onun vakasında, elektronlarına ayrılan biricik madenin potasyum olduğu kanıtlanmış da değildir. Bedenimiz pek çok ta, (11 elektronluk) sodyum ve (26 elektronluk) demir içermektedir. Potasyum,

* HERBERT THURSTON «Tasavvufun fizik hâdiseleri», GALLİMARD. 1961.

demir ve sodyum'un her üçü, bazı anormal metabolik durumlarda, çok sayıda elektronlar çıkarabilmektedirler.

BU ATEŞ FENNİ OLARAK AÇIKLAMAK :

Özel psikişik haller sırasında ve ölüm ânında, havayı hafifçe iyonize eden, önemli bir elektron çıkışı, her zaman, çok iyi bir şekilde tahayyül olunmalıdır. Keza, yaşam süresince, sınırların çevresinde, binlerce kilometre devir yapan, çok sayıdaki elektronun, bunlardan bir kısmının kaçmasına neden olduğu da tasavvur olunabilir. Nobel tıbbî ödülü almış olan ALBERT GYORGI, kanseri de, bu elektron üretiminin bir düzensizliğine bağlamakta, fakat bunun sadece sınırlar etrafında değil, hücreler düzeyinde de olduğunu belirtmektedir. Yani, bir gramı oluşturmak için 10/27 elektron gerekmektedir ki bu, (bir milyar kere mil.yarın milyarı) eder. MAC DOUGALL tarafından gösterilen ağırlığı gerçekleştirmek için, onun 21 kere milyarın milyarı gerekecektir. Bu elektronların su buharı ile karışmadıkları tasavvur olunur. Bu bir nazariyedir, fakat, az kabul edilebilir yani yoktur. Her şeyden sonra PIRSANO'lu kadının, çevredeki havayı, bir çok dakikalar süresince iyonize etmeyi başarmak için, pek az sayıda elektron çıkarmaması gerekmektedir idi.

DEĞİŞİK İKİ AYRI YERDE GÖRÜNMEK

Bu elektronlar, terk edilmiş olan bedendeki şekli ile bir «bellek» i muhafaza ederler mi? Onlar tamamiyle serbest olduklarına göre, bunun kabul etmek zordur. Bununla beraber, fotoğrafı çekilmiş ektoplazmalar, bazen, bir kefeni hatırlatan, bu flu şekillere malik olmaktadır. Bazen de, bir yüz veya, az çok iyi şekildedeki ellerle beraber, çok belirgin şekil altında kendilerini gösterirler. Yine bazen de, BLENHEIM PALACE'ın bir merdiveninden inen, ünlü kadın fotoğrafı gibi), elbiseler de dahil olmak üzere, tam bir canlı kimse şekli altında görünürler ki, elektronların görüntüleri

bakımından bu, tamamiyle açıklanamaz durumda kalacaktır.

Eğer BİLOCATION vakaları araya sokulacak olursa, elektronların yer değiştirmelerinin lehinde, zorlulukla fikir yürütülebilir. BİLOCATION vakaları, canlılığı yerinde olan bir kimsenin, birdenbire bir başka yerde görünmesi olaylarıdır. Bu görünme bazen, ünlü Pedre PIO vak'asında olduğu gibi, yüzlerce kilometre uzakta meydana gelir. Bu kadın, bulunduğu yerden, o uzaklıkta olmayı, aralıksız sürdürebilmekte idi. Paranormal literatürde bol olan bu gibi vak'alarda, laik kimseler ve din adamları, daima, elbiselerini giymiş durumda görünürler.

Bu hal içinde elektronlar, bütün orada meydana gelen maddeyi açıklayamazlar. O azmân belki de araya, yayılmakta olan bir enerji fikrinin sokulması gerekecektir ki, bu fikri, acaip bir şekilde, bir kosmoloji faraziyecisi olan profesör VALLÉE ve başka bir «bio-psychanalyste» faraziyecisi olan, ünlü WILHELM REIH'da taşımaktadır. Bunlardan birincisi için evren, atomları titreştirecek ve elektro manyetik tabiatte olan, gâyetle kısa titreşimlerle doludur. Bu, içinde radyo aktivitenin «pompalamaya» olanak vereceği, bir çeşit geniş enerji deposu olacaktır. Bundan dolayı biz, tamamiyle küçük, radyo aktif reaksiyonun, devamlı merkezi durumundayız. Bu hal içinde, ölüm ansızın geldiği vakit, bunun, bu reaksiyonun durmasından ileri geldiği düşünülebilir. Bedenimizde muhafaza etmiş olduğumuz elektronlar, o zaman, er geç tekrar enerji deposuna ulaşmak için kaçacaklardır. Yayılan bu enerjiye «ORGANE» adını veren REIH için biz hepimiz, az veya çok iyi düzenlenmiş birer enerji akümülatörleriyizdir. Hastalık ve ölüm ancak, düzenin bozulması veya tükenmesiyle meydana gelir. Orada enerji, maddemizden çıkacaktır. Faraziyenin birinci veya ikinci kabul edilirse, aşağıdaki faraziye telkin olunabilir: «para normal» hadiselerin tümü, gerçekte, hadiselerin çınlaması, yani, yayılan kozmik

● Lütfen sayfayı çeviriniz

enerjiye, çok güçlü bir direnç gösteren kim-seler tarafından çıkarılan, çok kudretli e-lektro manyetik yankı çeşididir. Telepati, telekinezi, ispirtizma gösterileri ve saire, bazı kimselerin, enerjiye bağlı bir çeşit tepkileri olacaktır. Enerjinin kitle ile aynı değerinde olması, bu yankıların bir ağırlığa mülk bulduklarını, izah edecektir. Bu hal içinde de 21 gram dâvası kabul edilir olacaktır.

TECRÜBELERE CEVAP

Eu çeşit teori, yerleşmiş bile kabul edilse, bazen, güvensizlikle gelen kuşkuya olanak verir. ERCİ D'HOKER adlı bir Belçikalı, doğrudan doğruya âlemşumul elektro manyetik içinde çalışan, karbonlu, tükenmez bir pill imalini başarmış bulunmakta ise de, herşeye rağmen, WALLÉE'nin teorilerinden esinlenmiş olduğunu söylemek zahmete değer. Biz de, ihtifa etmekte olduğumuz tüm karbon ile, bu çeşit pillerden başka bir şey olmayacak mıyız?

Her hal içinde biyolojistlerin bu sorunlarla pek fazla ilgilenmemeleri teessüf etmeye değer. BARADUC'un fotoğraflarını

yeniden elde etmek için, nisbeten basit bir alet, filtrelili kamera ve hassas tabaka yeterli olacaktır. Hassas bir terazi de, MAC DOUGALL'ın rakamlarını tahkike olanak verecektir. Ve elektronların muhtemel (yükseleği alçalış) larını ölçmek üzere bir perdeli oda (hatta bir CROOKES) radyo metresi gerekecektir. Hiç kuşkusuz orada fizyoloji, fiziği de kazanacaktır. Her hal içinde, parapsikolojiyi de... İnsanlar tarafından, gerek varlıkları sırasında, gerekse hayatları son bulduğu vakt, çıkarılan serbest bir elektron iniş çıkışının kontrolü, telepati ve telekinezi hadiselerinin analizi için, nihayet sağlam bir temel sımacaktır. Ne WILLIAM JAMES, SCHIAPARELLI, CROOKES, KOESTER kadar ün yapmış insanların ilgisi, ne onların müşahadeleri ve ne de psikik gösteriler tarafından haklı bulunan, az veya çok tehlikeli nazariyatlar, iyi bir laboratuvar çalışmasınıninkine benzeyen bir ağırlık getiremezler. Gerçekte ruhun 21, 22 veya 100 gram ağırlıkta olması az önem taşır. Hesap edilecek husus, bazı öncüller tarafından çizilmiş olan yolların üzerinde bulunulmasıdır

(INCONNU)

Ruhçuluk Açısından Depremler

(Sayfa 8'den)

lümle ölmek vs. tarzında olacak olanlar orada muhtelif vesilelerle toplanıyor. Yani topluca dezenkarne olmaları gereken insanlar bir araya toplanıyor. Daha evvelden planlanmış bu... Onların ölüm çağlarıyla fizik olaylar senkronize edilmiş, bir araya getirilmiş oluyor. Deprem çağlarıyla fizik olaylar senkronize edilmiş, bir araya getirilmiş oluyor. Deprem bölgesinde bulunan sosyal ünitenin veya insanların bir darbeyle bir uyarana ihtiyaçları vardır. Bazı uyarılar «ölmek» tarzında olabilir. Ölmek de bir ikazdır. Ölmek de bir şoktur. Bir uyarandır. Özellikle ani ölümler böyledir. Tembih yerine geçerler. Özellikle depremlerde

olduğu gibi büyük heyecanla meydana gelen ölümler'in bu yararı bulunmaktadır. Şiddetli bir uyarana ihtiyacından doğmuştur. O varlıkların kendi tekâmülleri bakımından böyle bir uyarana ihtiyaçları vardır. Böyle bir uyararla ruhsal gelişimlerinde hız kazanacaklardır.

KAYNAKLAR :

- 1 — Konferans - Ergün Arıkdal
- 2 — Ruh ve Madde (202) - Dr. Gültekin Caymaz
- 3 — Ruh ve Madde (201) - Cahit Cümbütaşlı Adeta hüzünlü egülümsedi: «Canavarları

Yeniden Doğuş (Reenkarnasyon)

(Sayfa 3'den)

bilgilerimizde de rastlarız. Efsanelerin yarısından fazlası tekrar tekrar dirilmelere doludur. Fakat bu, bir nevi sihrî bir hava içinde ifade edilir. Masallarda da geçer. Bunlar genellikle filozofik tarzda anlatılmış ve denilmiştir ki, «bu, insanın ölümsüzlüğü özlemesidir. İnsan nesli kaybolup gitmek istemez. Her insan kendi varlığını, egosunu devam ettirmek ister. İnsanların ölmek istememelerinin, devamlı olarak dünyada kalmak istemelerinin bir ifadesidir,» diye söylerler. Aslında gerçek böyle değildir, çünkü eski filozoflerde, örneğin, Platon'da, Fisa-gor'da, reenkarnasyon bir teselli öğretisi tarzında değil, doğrudan doğruya bir hayat mekanizması olarak öğretilirdi. Eski Yunan'da bu ekollerle yetişen talebelerin hepsi bunu bilirlerdi.

Reenkarnasyon hadisesine dinlerde de rastlamak mümkündür. Eskimolarda olduğu gibi, Afrikahlarda da var. Avustralya yerlilerinde olduğu gibi, İncil'de de var. İncil'de olduğu gibi Tevrat'ta da var, Kur'an da da Popolvuhda da var.

Reenkarnasyon hâdiselerine Tecrübi Metapsişikte uygulanan ekminezi deneylerinde de rastlanmaktadır. Kaliteli gerçek araştırmacılar tarafından yürütülmüş olmak şartıyla, pek çok insanın geçmiş hayatlarıyla (daha doğrusu gayri şuurlarında kalmış olan hatıralarıyla) ilgili izlere rastlamak mümkündür. O insanın geçmiş hayatlarından birindeki her hangi bir olayı tekrar yaşatmak mümkündür. Çünkü, her insanın bundan evvelki hayatlarına ait hatıra kayıtları mevcuttur, gayri şuurunda. Şuur altı sadece yaşamakta olduğumuz hayatla ilgili hatıraların bulunduğu yerdir. Bundan evvelki hayatlarımızın tecrübeleri, hatıraları, bilgileri ise gayri şuur dediğimiz yüksek (süper) şuurumuzda bulunur. İşte biz ekminezi'de bununla irtibata geçiycez. Ekminezi de hem şuur altının hem de gayrişuurun hatıralarına rastlanabilir ve bunlar birbirinden kolaylıkla ayrılır. İpnoz altında hiç kimse ikinci bir şahsiyet meydana getiremez. Yani biz uyanık haldeyken gayet

güzel yalancılık yapabiliriz, ama ipnoz altında yalancılık yapamayız. Bu yolla elde edilen pek çok tecrübe vardır.

Reenkarnasyon hâdisesine, kendiliğinden olan hatıralamalarda da rastlarız. Bundan bir kaç yıl öce, Derneğimizde verilen (Doğuş Beirtileri) isimli konferansta anlatılan bir olayda bir kimse boynundan kesilerek öldürülmüştür. Sonra bu cesedi bulunmuş, hükümet doktoru ve savcılık tarafından raporlar düzenlenmiş ve ceset gömülmüştür. Adana dolaylarında bir çocuk doğduktan birkaç yıl sonra, zaman zaman hatıraları karışıyor, o zamana kadar hiç okumadığı, bilmediği, duymadığı sahneler gelmeğe başlıyor, gözünün önüne. Bundan önceki hayatında ne olduğunu, nerelerde oturduğunu ve nasıl öldürüldüğünü, vücudunun nerelerden yaralar aldığını, (zaten doğuştan vücudunda bıçak yarası izleri var) anlatmağa başlıyor. Bu araştırmacının tahkikatı Prof. Dr. İ. Stevenson ve Reşat Bayer tarafından yapılmıştır. Çocuğu önceki hayatında öldürülüş tarzı (kendi ifadesine göre), doktor ve mahkeme zabıtlarına aynen uymaktadır.

Buna benzer Türkiye, Alaska ve Hindistan'da yüzlerce vak'a birikmiş durumdadır.

Çeşitli örneklerle ortaya koymaya çalıştığımız reenkarnasyon hadisesi hiç bir zaman YARADAN ve ölüm kanunlarına aykırı bir konu olmayıp, aksine, onu takviye eden, onu yücelten, büyüten ve büyük bir mekanizmanın, pek derin bir bilginin bu işlerin içinde mevcut olduğunu gösterir. Gerçekten insan bir şeye inanmak istiyorsa, bu tekâmül ve reenkarnasyon olmaktadır.

Reenkarnasyonda ruhsal tekâmül ihtiyacının tayin ettiği bir tecrübe alam vardır. Varlığın enkarne olduğu yer bir tündür. Anasıyla, babasıyla, allesiyle, sistemiyle, her şeyiyle o bir alandır. İnsan bir yere doğmaz, bir sahaya doğar. Doğum bir kişi için değil genel menfaat içindir.

Bununla ilgili olarak varlık bedenlenmeden önce bir «ihtiyaç programı» düzen-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

ler... Her varlık ruhsal tekâmül ihtiyaçlarıyla alakalı bir ihtiyaç listesini hazırlar. Bunu (kendi kapasitesine göre) kendisi hazırlamaya çalışırken, çoğu kez de rehberlerinin yardımıyla bunu başarır. Daha doğrusu fizik plâna bağlanmadan evvelki intibak ve hazırlık devresi ...Bu plân hiç bir zaman bir rastlantı sonucu ortaya çıkmış değildir. Daima kozmik bir bilgiyle ruhi bir bilgi içerisinde, çok ince tesir mekanizmaları hâlinde hazırlanır. Bu plân her şeyden önce seçeceğimiz maddî hayatın şartlarıyla ilgilidir.

Öyle varlıklar vardır ki, en azından, Dünya zamanıyla, 60-100 yıl evvelinden kendi doğacağı yeri hazırlar, yani, yer yüzünde onun ihtiyaçlarına cevap verecek ortamların gelişmesi için, yaşamakta olan insanlığın 60-100 yıllık bir devir geçirmesi lâzımdır. Bu tip varlıklar bunu hızlandırarak mertebede de gayrette bulunurlar. Bunlar genellikle vazifeli ruhlardır. Kendi yapacakları büyük görevi yerine getirebilmek için doğmadan çok önce insanları ve ortamlarını hazırlamaya çalışırlar. Yani bir enkarnasyon hâdisesi ânlık detildir. Bazen varlık doğacağı yeri bir çok sene evvelinden hazırlar. Doğacak varlığın annesi olacak kimse, örneğin daha iki yaşındadır. Onu yetiştirir, evet! annesini yetiştirir, ve ondan doğar. Hazreti İsa'nın annesi Meryem'i yetiştirdiği gibi... Hazreti Muhammed'in annesi Amine Hatun'u yetiştirdiği gibi... Onlar kendi analarını yetiştirmiş olanlardır. Zira annesinden gelecek olan tesirler, annesinin fizik kalıtımından alacağı şeyler vardır. Dolayısıyla annemiz babamız gelişigüzel kimseler değildir. Kardeşlerimiz de öyle. Bunların hepsini önceden tayin etmiş ve doğmuşuz. Ama doğduktan sonra, bağlı bir hafızaya sahip oluruz. Hatıralar tamamen yok olmuştur. Beyinde çok az şeyler var. Gayrı şuurdaki bilgileri şuurumuza aktaramıyoruz. Yeniden eğitilmek, öğretilmek ve şartlandırılmak durumundayız. Bunların içerisinde aslımıza ne kadar rüçâ edebilirsek o derecede bir şeyiz demektir. İçimizden gelen sezgi ve itlimlerimiz ana hayat plânımızla ilgili hususlardır. Bazen bunlar kabiliyetler halin-

de ortaya çıkar. Böylece ihtiyaç programı içerisinde bilgi ve görgümüzün artırılması için çalışırız.

Bu netice itibarıyla, tekâmül etmek demektir. Bu, büyük bir organizasyon işidir. Bu organizasyonda bedenli (ana-baba-aile) ve hemsizler görev alır. Annemiz ve babamızın bizim için beslediği duygular bizde de var. Çocuğumuz bizim için de çok kıymetlidir. Öyle olmasa biz onun tekâmülüne nasıl hizmet edebiliriz? Bu hisler içimizde olmasa onu nasıl hazırlarız? Böyle hislere sahip olmasa idik hayvanlar gibi belirli bir süre (güdü hâlinde) yavrumuza şefkat duyardık. Fare ve köpeklerde süt bezesinin çalıştığı sürece anne şefkati vardır.

İhtiyaç programı, tekâmül açısından olduğu gibi, karmik telâfi açısından da önemlidir. Karmik telâfide biraz kader vardır. Fakat bu kader omuzlarımıza zorla bindirilmiş bir yük, değildir. Yine kendi elimizde, kendi düşünce ve fillerimizle meydana getirdiğimiz bazı sebep ve sonuçlardır. Sebepleri kendimiz meydana getiriyoruz. Onların sonuçlarıyla da elbette karşılaşacağız. Bu bize çoğu zaman cebrî bir halmiş gibi gelir. Ashında bunlar kişisel veya genel ihtiyaç programlarına göre başımıza geliyor. Bütün bunlar iç içedir. Buradan da tekâmül mekanizmasının ne kadar karmaşık bir mekanizma olduğu anlaşılacaktır.

Karmik Telâfi: Reenkarnasyon kanunu ile yakından ilgili bir konudur. «Karma» sözü esasında Sanskritçe bir kelimedir. İş, fonksiyon, fiil, anlamına gelir. Karma'ya göre, yapılan işlerin karşılığı vardır. Her iş bir sonuç hasıl eder. Karma nazariyesinin tatbikatı reenkarnasyonla olur. Şöyle ki : Bu hayatımızda A, B, C, D işlerini yaptık. Bunların A1, B1, C1, D1 gibi sonuçları vardır. Bir dahaki enkarnasyonumuzda bu sonuçların bir kısmıyla karşılaşırız. Bu hayatımızda başıma gelen bir hâdiseyi, görünüşte hak etmemiş olmama rağmen, sanki kötülük yapmışçasına başıma işler gelir. Bu hâl şimdiki fillerimizin sonuçlarıyla değil, bundan evvelki hayatımızdaki fillerimizin sonuçlarıyla ilgilidir.

Onların telâfisi içinde bulunuyoruz. İşte bu, karmik telâfi prensibidir. Tekâmüllümüzle alâkalı plân ve programımızı yaparken aynı zamanda karmik telâfiler de bu için içine girer. Bazen biz bu telâfiyi normal hayatımızda da görüyoruz. Yani bu hayatımız içinde ortaya çıkan telâfiler de vardır. Böylece, bir bakıma, bir ödeşme de meydana gelmektedir.

Buna ait en ilginç misalleri bize Edgar Cayce veriyor. Kendisi gerçek görüldü ve şifacı bir medyomdur, ve şimdiye kadar, söylediği sözlerin %99'u isabetli olmuştur. Yani bir kehanette bulunduysa (ki pek çok vardır), bunun çıkmadığı vâki değildir. Bu medyomun en belirgin özelliği, derin bir transa girdikten sonra, yanında bulunan hastayla ilgili olarak teşhislerde bulunmasıydı. Önce tepeden tırnağa, hastada bulunan tüm ârazi (trans hâlinde) söyler ve gereken ilaçları tavsiye eder. Bu ilaçların pek çoğu eczahanede satılmaz. Özel olarak yaptırılması lâzımdır. Bu şekilde hastalarının hemen hemen hepsinin şifaya kavuştukları görülmüştür. Bu şekilde Edgar Cayce ait 40.000 adet dosya bulunmaktadır. Bunlardan ancak yarısı şimdiye kadar incelenebilmiştir. Bu medyom bir kimse hakkında teşhiste bulunurken, sadece şu anda ki teşhisini değil, daha evvelki hayatlarıyla ilgili bilgiler de verirdi. Örneğin: «Senin gözlerinin bu hâli, geçmiş hayatlarındaki şu, şu, şu vak'alara istinad etmektedir. Senin bu hastalığın bir karmik telâfidir, bunun geçmesine imkân yoktur. Ama hafifletebilecek sebepler bunlardır; bunları yap, kısmen (telâfiye göre) şu kadar rahatlasın, ondan ötesi olmaz.»

Özellikle büyük beden kusurları, doğuştan veya sonradan meydana gelen kusurlar, zihni dengesizlik durumları (delilik, obsesyon, aptallık v.s.) gibi rahatsızlıkların pek çoğu karmik nedenlerle meydana gelir.

Karmik Telâfi kanunu görüldüğü bir çeşit ödeşme gibi ise de gene de, bizde noksan veya yarım kalan bir bilginin, bir ihtiyacın, bir tecrübenin devamıdır. Bu sefer, insana kıyas ile öğretilmektedir. Doğrudan doğruya öğreneceksek hadiseyi ya-

şamak suretiyle tekrar bir daha öğreniriz. şamak suretiyle tekrar bir daha öğreniriz.

Demek ki, karma kanunu sonradan «diş-diş, göze-göz» kanunu hâline getirilmiştir. Yani, sen bundan evvel kaza eseri birinin parmağını mı kestir? Öbür hayatta da seni parmağını kesilecek, gibi. Ashında karma, bu mânâda bir telâfi değildir. Bu tarzda bir ödeşme söz konusu değildir. Karma, bir yaşayıştır. Yani, diyelim ki, sizin acıma, merhamet ve şefkat duyularınızın artması, bundan evvel sizde gelişmemiş olan sabır melekesinin gelişmesi için, çocuğunuzda öyle bir hâl meydana gelir ki, siz o şefkati göstermeye mecbur olursunuz. Ashında kendiniz sağlam bir insan olmanıza rağmen, meselâ, çocuğunuz felçli, sakat, ya da geri zekâlı olabilir, veya bir akrabanızda da bu tarzda muamele etmek zorunda kalabilirsiniz. Bundan evvelki o kusurlu, noksan hisleriniz geliştirilmek zorundadır. Bütün bu mekanizmalar içerisinde sevmeyi, kendinizden vermeyi öğrenirsiniz. Yani sizi en can alıcı noktanızdan kısıtırlar ve acımasız bir uygulama ile öğretirler. Siz hem ihtiyacınız olan bir şeyi karşılamış oluyor, hem de onu yaşamış oluyorsunuz. Veya siz başkalarına örnek teşkil edersiniz. Başkalarının merhametine, şefkatine, alâkasına muhtaç hâle getirilebilirsiniz.

Görüldüğü ki, reenkarnasyon pek büyük bir vetire ve bütün kâinat içinde cârî olan bir hâdisedir. Ve tekâmülün en büyük vasıtalarından biridir. Ne reenkarnasyonda ne de tekâmülde adaletsizlik diye bir şey yoktur. Adaletsizlik fikri insanın kendi düşüncesidir. Çünkü, ashında insanlar, ne yasaları ne de hareketleri itibarıyla zaten âdil değildirler. Biz insanı adaletten bahsedebiliriz. Yoksa kutsal metinlerin hiç birinde bizim anladığımız mânâda bir adalet fikri yoktur. Biz onu (İlahî Adaleti) kendi anlayışımıza, kendi bilgi ve görgümüze uygun olarak değiştirmişiz, bozmuşuz, kendimize uygun hâle getirmişiz. Daha doğrusu bir birimizi istismar etmenin yeni bir metodu bulmuşuz. Fakat reenkarnasyon kanununu değiştirememişiz. «Doğarsın, yaşarsın, ö-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

İhsün, tekrar doğarsın» Allan Kardec'in meşhur vecizelerinden biridir, bu...

Biraz da reenkarnasyonun moral sonuçlarına deyinelim:

1) Reenkarnasyon inancının birinci faydası, YARADAN'ı kaptisli bir yaradan olmaktan çıkarmasıdır. Pek çoğunun düştüğü gibi YARADAN, bizi, ister fakir, ister zengin; ister erkek, ister dişi, yaratır. YARADAN gerçekten böyle midir? Değildir! Çünkü, İlahî Adalet veya âdaletsizlikten bahsettiğimiz zaman, gizli olarak, YARADAN'ın kaptisinden bahsetmiş oluyoruz. Bütün evrimi yaratan bir varlığın özellikleri arasında «âdillik» olamaz... Zaten haklılık haksızlık ne demektir? Kime karşı kim haklı? Kime karşı kim haksız? Kim ki «ben, ben haklıyım» diyor, haksızdır, esasında... Çünkü, kendini haklı çıkartan öğeleri toplayıp, başkalarının haklarından istifade ederek haklı olmuştur. O, yahut başkalarının hakkını gaspederek haklı çıkmıştır. Çünkü, yaşayış aslında karşılıklı istismara dayanan bir şeydir. Tabiatın toprağını, suyunu, havasını istismar etmiyor muyuz? Yiyoruz, içiyoruz, havasını kirletiyoruz, ona zehir saçıyoruz. Her şeyi berbat ediyoruz. Karşılıklı olarak birbirimizi de benzer şekilde istismar ediyoruz. Aslında tabiatın ve hayatın temelinde istismar vardır. Tabiatın temelinde bir «adaletlilik veya bir adaletsizlikten» bahsedilemez.

İşte Reenkarnasyon ve Karma prensipleri bu moral neticeyi verir ki, YARADAN hiç bir zaman kaptisli değildir. Yaratıklarla olan meşvereti ancak yaradılış seviyesindedir, ondan ötesini bilemeyiz. Demek ki, bizlerin başına neler geliyor, hangi düzeye gelmişsek, sonuç kendi elimizin emeğidir. Sonuçlarına da doğal olarak biz katlanacağız.

2) Reenkarnasyon inancı insanların dostluğunu, kardeşliğini meydana getirir. Zira çeşitli milletlerin vatandaşı olarak gördüğümüz varlıklar gerçekte birer ruhsal varlıktır. Biz aslında elbiseleri görüyoruz. Bundan bir süre önce, spatyomda beraber idiler. Şimdi ihtiyaçlarına göre çeşitli mil-

letlerde enkarne olmuş bulunuyorlar. Yaşayan ruhlar olarak (Can olarak) İnsanlar arasında reenkarnasyon fikri bir birleşme ve anlaşma bağı meydana getirir. Demek ki bizlerin en çok ihtiyacımız olan hoşgörü'yü meydana getirmektedir. «Yaratılanı hoşgör YARADAN'dan ötürü», Yunus bunu ne güzel belirtmiştir.

3) Reenkarnasyon yeni bir ümit, sevk ve anlayış verir, insana. Ömrünün son baharını aşmış bir kişiyi düşünün. Hayatının çeşitli devreleri zaman zaman gözünün önüne gelir, ve çoğu zaman kendi kendine (Eh, der, ALLAH rahimdir, rahmet sahibidir, kusurumuzu affeder! Epey işler yaptık ama, bakalım bu işin altından nasıl çıkacağız?) Vicdanı bir takım tepkiler göstermektedir. Falan zamanda yaptığının pek haklı olmadığını içi sızlayarak hatırlar, ama olmuştur bir defa... Ve her hangi bir ümidin bulunmadığını da sezer. Gerçekten bir reenkarnasyonist için ümitsizlik yoktur. Çünkü, artık bedenden avrılma zamanı gelmişse korkmanın bir mânası yoktur. Burada reenkarnasyon bilgisine sahipseniz — yukarıdaki insanın tersine — sizde yeni bir ümit ve sevk, bir heyecan olabilir. Evet! Bu hayatımızda bazı işleri beceremedim, ama artık ustalaştım. Ben bunun bir çok yerlerini bir dahaki hayatımda telâfi edebilirim, diye düşünebilir. Ölümle birlikte bütün imkân kapıları kapanmış değildir. Mevlânın dediği gibi (Kırk defa tövbeni bozsan da gene gel) Yani sana her imkân tekrar verilebilir. İnsanın ALLAH'a gene de kulluk etme imkânını sürekli olarak bulabileceğini gerçekten anlaması kadar ümit ve sevk veren ne vardır?

4) Reenkarnasyonun pratik hayattaki moral sonuçlarını düşünürsek, tesadüfen olmadığını, bir şaşmazlığın mevcut olduğunu, her şeyin liyakate göre meydana geldiğini, insanlara, cehitlerine göre bir takım imkânların tanındığını, sefaatin ancak ceht sonunda ortaya çıktığını öğrenebiliyoruz. Şanssızlık denen şeyin bir karmik sonuç olduğunu anlayabiliyoruz. Bu görüşler altında hiç bir zaman insan isyankâr olmaz. Adaletsizlik fikri ortadan kalkar...